

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

હંસવાહિની

પુ
સ્ત
ક
પૃ
થું
:
કો
ભા

સંવત

૧૯૬૪

::

માસ

::

વીર સંવત

૨૪૬૮

શ્રવ્ય જગ, ઉત્તમ અનુપમ રસરંગ રૂ;
 રસાવશું, નિરસાવશું રંગ અભંગ રે. પ્રણમું ૧
 સગ નિરમેલ વાળે, ન ચળે પરણુની રેખા રે;
 વેવરો કરે, એ અનુભવ હંસ સુખેણ રે. પ્રણમું ૨
 એ અનુભવે, અનુભવે અનુભવ પ્રીત રે;
 લખી શકે, આનંદધન પ્રીત પ્રતીત રે. પ્રણમું ૩
 મંગલકાંડ-સ. ક. ચિ.

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

વાર્ષિક સવાજનમ બહારગામ માટે રૂ ૧-૧૨-૦ ગાર અંક ને ભેટના પાસ્ટેજ સાથે.

પુસ્તક ૫૩ મું.)	માહ	{ વીર સં. ૨૪૬૪
અંક ૧૧ મા.)		{ વિક્રમ સં. ૧૯૮૪

અનુક્રમણિકા

૧ શ્રી પાર્શ્વજિન સ્તવન (સંગ્રાહક સ. ક. વિ.)	૩૮૪
૨ શ્રીસુપાર્શ્વ તથા પાર્શ્વજિન સ્તવન. (અપ્રસિદ્ધ) (સં. રાજપાળ મ. વહોરા)	૩૮૫
૩ શ્રી આનંદધનજીકૃત પદ ૧૦૦ મું વિવેચન સાથે ... (મૌકિક)	૩૮૬
૪ માન્યતાના ત્રણ પ્રકાર (કુંવરજી)	૩૮૪
૫ તિથિઓ સંબંધી પ્રથક્કરણ (કુંવરજી)	૩૮૬
૬ વચનામૃતો (સ. ક. વિ.)	૩૮૭
૭ આપણા પૂર્વજો ને આપણું સ્થાન (સ. ક. વિ.)	૩૮૬
૮ સત્પુરુષોનો કોપ કેવો હોય ? (રાજપાળ મગનલાલ બહોરા)	૪૦૦
૯ પ્રશ્નોત્તર (પ્રશ્નકાર-શા. પુંછરામ અમથાલાલ-આબેડ)	૪૦૨
૧૦ સંત(સન્મિત્ર કર્પૂરવિજયજી)નું સ્મારક (કુલચંદ હરિચંદ દોશી)	૪૦૫
૧૧ પ્રભાવિક પુરુષો : અભયકુમાર ... (મોહનલાલ દીપચંદ ચોક્સી)	૪૦૮
૧૨ રા. રા. જીવરાજભાઈ ઓધવજીને માનપત્ર આપવાનો મેળાવડો. ...	૪૧૩
૧૩ પુસ્તકોની પહોંચ.	૪૧૭
પરચુરણ.—એક અન્યોક્તિ, એક ઉદાર શુભાસ. ચિદાનંદજીકૃત પદ ૨	૩૮૩-૪૦૭-૪૧૨-૪૨૨

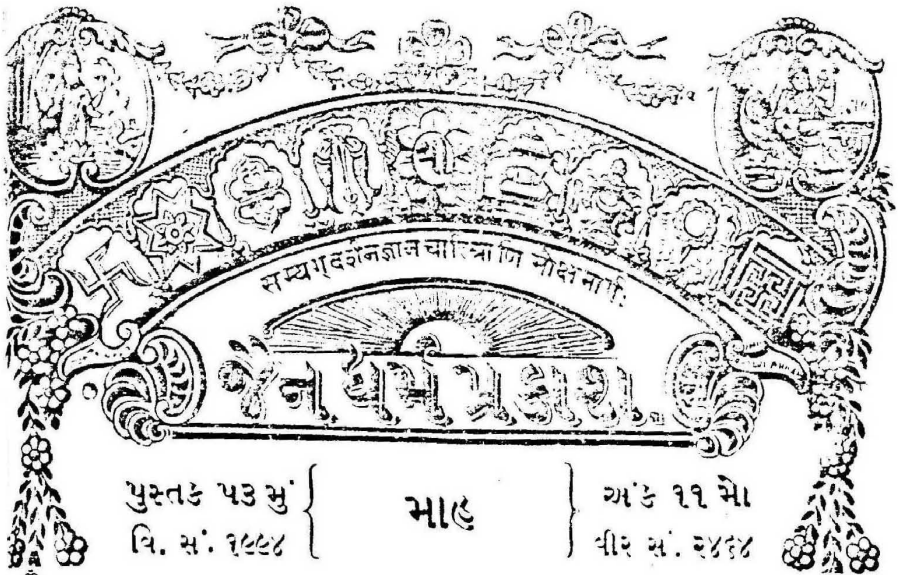
વ્યવહાર કૌશલ્ય

વિભાગ ૧-૨ લેખ ૫૧ તથા ૪૮-૧-૧

૧ જુન ૧૦૦-૧૦૦

લાભ મળી શકશે.

પ્રેમા સંભવ નથી.

શ્રી પાર્શ્વજિન સ્તવન

(શાન્તિ જિન એક મુજ વિનતિ—એ દેશી.)

પ્રણમું પદ-પંકજ પાર્શ્વના, જસ વાસના અગમ અનુપ રે;
 મોહ્યાં મન-મધુકર જેહથી, પામે નિજ શુદ્ધ સ્વરૂપ રે. પ્રણમું ૧

પંક-કલંક-શંકા નહીં, નહિ ખેદાદિક દુઃખ દોષ રે;
 ત્રિવિધ અવંચક જોગથી, લાહે અધ્યાતમ મુખ-પોષ રે. પ્રણમું ૨

દુરંત દશા હરે ટળે, ભજે મુહિતા મૈત્રીભાવ રે;
 વરતે નિજ ચિત્ત મધ્યસ્થતા, કરુણામય શુદ્ધ સ્વભાવ રે. પ્રણમું ૩

નિજ સ્વભાવ સ્થિર કરી ધરે, ન કરે પુદ્ગળ ખેંચ રે;
 સાખી હુકં વરતે સદા, ન કરે પરભાવ પ્રપંચ રે. પ્રણમું ૪

સહજ દશા નિશ્ચય જળે, ઉત્તમ અનુપમ રસરંગ રે;
 રાચે નહિ પરભાવશું, નિજ ભાવશું રંગ અભંગ રે. પ્રણમું ૫

નિજ શુણ સગ નિજમેં લખે, ન ચળે પરશુશુની રેખ રે;
 ખીર નીર વિવરો કરે, એ અનુભવ હંસ સુપેખ રે. પ્રણમું ૬

નિવિદ્યમ ક્યેય અનુભવે, અનુભવે અનુભવ પ્રીત રે;
 જ્યાર ન જગદુ લખી શકે, આનંદધન પ્રીત પ્રીત રે. પ્રણમું ૭

સંપ્રદાય-સ. વિ.

(શ્રી વરોચિજયથ મહારાજકૃત અપ્રસિદ્ધ કૃતિઓ)

(૧) શ્રી સુપાર્શ્વજિન સ્તવન

સાચો દેવ સુપાયજી રે, સાહિબ તું સુવ્રતાન; ગુણના ગેહા.
 તુઝસ્યું પ્રીતિ બહી બની રે, ચંદન ગંધ સમાન; ગુણના ગેહા.
 એ તો કહીએ ન કારમી રે, ક્ષીએ ન અળગી થાય; ગુણના ગેહા.
 દિન દિન અધિકી વિસ્તરે રે, મહિમાંહે મહકાય; ગુણના ગેહા.
 સરસ કથા જે એકની રે, તેડ પવન મઈ સંગ; ગુણના ગેહા.
 વાસિત ભવિજન તસ હુવે રે, ચંદન રૂપ સુરંગ; ગુણના ગેહા.
 જાવન અશ્વર સાર છે રે, પરમપુરુષસ્યું ગોઠ; ગુણના ગેહા.
 જાવનાચંદન વાસના રે, નામ રહે જ્યું હોઠ; ગુણના ગેહા.
 ધિર છ માસનો તે હરે રે, એકને નમતાં રોગ; ગુણના ગેહા.
 તેણે અધિક તુમ્હ પ્રીતડી રે, ન લહે પામર લોગ; ગુણના ગેહા.
 કરમ ભુજંગ બંધન ઈંહાં રે, વિરુઆ દિસે જેહ; ગુણના ગેહા.
 વિરતિ-મયૂરી મોકલો રે, જિમ સવિ છૂટે તેહ; ગુણના ગેહા.
 મુઝ પાસે એક મંત્ર છે રે, ગારુડી પ્રવચન સાર; ગુણના ગેહા.
 કહો તો તેણે બંધન હરું રે, દેવ કરો જો સાર; ગુણના ગેહા.
 પ્રીતિ તે ચંદન વાસના રે, વાસિત મોરું મન; ગુણના ગેહા.
 તુમે તો મહયાચલ સમા રે, વાચક જમ્મ કહે ધન; ગુણના ગેહા.

(૨)

પાસજી હો પ્રભુ, પાસજી માહરા દેવ,
 સુણીએ હો પ્રભુ, સુણીએ માહરી વિનતિજી;
 કહીએ હો પ્રભુ, કહીએ સઘળી વાત,
 મનમાં હો પ્રભુ, મનમાંહી જે બહુ દિન હુતીજી. ૧
 તુઝ વિના હો પ્રભુ, તુઝ વિના ફૂળે દેવ,
 માહરે હો પ્રભુ, માહરે ચિત્ત આવે નહીંજી;
 ચાખ્યો હો પ્રભુ, ચાખ્યો અમીરસ જેણ,
 બાકસ હો પ્રભુ, બાકસ તસ ભાવે નહીંજી. ૨
 દરિસન હો પ્રભુ, દરિસન વાહુનું મુઝ,
 તાહરું હો પ્રભુ, તાહરું જેથી દુઃખ ટળેજી;
 ચાકર હો પ્રભુ, ચાકર જાણો મોહી,
 હઈડું હો પ્રભુ, હઈડું તો હેજે હળેજી. ૩
 તુઝસ્યું હો પ્રભુ, તુઝસ્યું મન એકંત,
 ચાડ્યો હો પ્રભુ, ચાડ્યો કોઈથી નવિ અળેજી;
 અગતિ હો પ્રભુ, અગિત પ્રસય પ્રસંગ,
 કંચન હો પ્રભુ, કંચનગિરિ કંદો કીમ ગળેજી? * ૪ (રા. મ. વહેરા)

* આ કૃતિન અપૂર્ણ જણાય છે. છેલ્લી ક્ષેત્રમાં ક્તાનું નામ જાય નથી.

શ્રીઆનંદધનજીવિત પદ ૧૦૦ મું

અવસર મળ્યો છે.

::

તક ન ચૂકો.

(રાગ આશાવરી)

ઝેહર ઝેહર નહિ આવે, અવસર ઝેહર ઝેહર નહિ આવે;

જ્યું જાણે ત્યું કર લે લલાઈ, જનમજનમ સુખ પાવે. અવસર૦ ૧

તન ધન જોગન સળ હી જૂઠો, પ્રાણ પલકમેં જાવે. અવસર૦ ૨

તન છૂટે ધન કૌન કામકો ? કાયકું કૃપણ કહાવે ? અવસર૦ ૩

જકે દિલમેં સાચ ગસત હે, તાકું જૂઠું ન ભાવે. અવસર૦ ૪

આનંદધન પ્રભુ ચલત પંથમેં, સમરી સમરી ગુણ ગાવે. અવસર૦ ૫

૧. અવસર ફરી ફરીને આવતો નથી, તક વારંવાર પ્રાપ્ત થતી નથી તેથી જ્યારે તે મળે ત્યારે લલાઈ કરી લે, જેથી જન્મોજન્મ સુખ પામ.

૨. શરીર, પૈસા અને જીવાની—એ સર્વ ક્ષણિક છે અને પ્રાણ તો ક્ષણમાત્રમાં જીડી જાય તેવા છે.

૩. (અને) શરીર છૂટી પડશે—પડી જશે, પછી પૈસા શા કામના છે ? (માટે) શા સારું કંબુસ (છો એવું) કહેવરાવે છે ?

૪. જેના મનમાં સત્ય વસ્તુ જામી ગઈ હોય છે તેને જૂઠી (અસત) વાત ગમતી નથી.

૫. (તે) ચાલતે પંથે આનંદપુજ પ્રભુને સમરી સમરીને (તેના) ગુણ ગાય.

૧. ઝેહર—ફરી વાર. ઝેહર ઝેહર—ફરીફરીને. અવસર—તક, વખત. જ્યું—જેમ. ત્યું—તેમ. જાણે—મળે. લલાઈ—સારું કામ. જનમજનમ—જન્મોજન્મ. પાવે—મેળવે.

૨. જોગન—જીવાની, યુવાવસ્થા. જૂઠો—મિથ્યા, ક્ષણિક. પ્રાણ—ઈન્દ્રિય, આયુષ્ય, શ્વાસ, ભાષા, તે મન. પલકમેં—ક્ષણમાત્રમાં. જાવે—ચાલ્યા જાય તેવા છે, ચાલ્યા જવાના છે.

૩. છૂટે—છૂટ્યે, નાશ પામી ગયા પછી, પડી ગયા પછી, કાન—શા ? કામકો—કામનો, ઉપયોગનો. કાયકું—શામાટે ? કૃપણ—મુંજી, ધન સંઘરી રાખનાર, તેને ન ખરચનાં મેપી, કૃપણ. કહાવે—કહેવરાવે છે.

૪. જકે—જેનાં. દિલમેં—મનમાં. ગસત હે—મેળે છે, જાય છે. તાકું—તેને. જૂઠું—ખોટા વાત, ખરાબ હકીકત, અસત વસ્તુ. ભાવે—ગમે.

૫. ચલત—ચાલતા, સગિયામ. પંથમેં—માર્ગમાં. રસ્તામાં. સમરીસમરી—યાદ કરી યાદ કરી સ્મરણ કરી (વારંવાર). ગાવે—ગાય.

નિરોપાય:—

આ પદ ચતુર્ધારણી છે, પણ એનાથી અંતરમાં એક અતિ માહત્યનો પ્રસંગ પ્રાપ્ત થાય છે. નીચેના ટૂંકા નોંધ આસ વિચારવા પડે છે. એટલી પ્રસ્તાવના કરી આપું છુંનવું ટૂંકું મહત્ત્વ વિચારીએ.

ભાઈ! તારે તું એાઈ છે? આવો સુંદર દેહ મળ્યો છે. તારું શરીર સારું છે, એકંદરે તને આધિના ઉપાધિઓથી સ્થિતપાણું મળ્યું છે. તને સારી દેખવાળી મળી છે, તું સાચા-ખોટાનો વિવેક કરી શકે તેટલી તને બુદ્ધિશક્તિ પ્રાપ્ત થઈ છે અને તને અનેક પ્રકારની અનુદ્રુગતાઓ મળી છે.

ખીજી રીતે જોઈશ તો આ મનુષ્યનું શરીર-મનગ્ના દેહ મળ્યો પણ ભારે મુશ્કેલ છે. કાંઈ થોડો કે અગદ થયો હોત તો ભારે એવી એવીને તારો દમ નીકળી જત, વાંદરો થયો હોત તો ઝાડે ઝાડે ફરકા મારત, ગધેરો થયો હોત તો દહણાં ખાત અને કુતરો થયો હોત તો દુકડા સારુ પુંછડી હલાવત; પણ એમાં વિચારશક્તિનો, પૃથક્કરણશક્તિનો કે ત્રલણશક્તિનો કાંઈ ઉપયોગ કરી શકત નહિ. પરવશ છવન, બોલવાની અશક્તિ, સાધનના કાલ લેવાની અશક્તિ આદિ અનેક અગવડોમાં પડી તું ગમે તેમ છવન પૂરું કરત.

અથવા કાંઈ હલકી ગતિમાં જન્મ્યો હોત તો ક્ષેશમય છવન પૂરું કરત. જે છવનમાં આદર્શ નહિ, માનસનો વિશ્વાસ નહિ, સંયોગોની અનુદ્રુગતા નહિ, હૃદયરંગને અવકાશ નહિ, ત્યાં છવન પૂરું કરવાનો જ સવાલ હોય છે. એમાં કાંઈ મોજ આવે નહિ, પ્રગતિ થાય નહિ અને આવ્યા તેવા ચાલ્યા જવાનું જ થાય.

તારે તો સુંદર દેહ મળ્યો, સુંદર દેશ મળ્યો, વિચારશક્તિ મળી અને તને પસંદ આવે તેવા અનેક સંયોગો મળ્યા. તે સર્વ તું વિચારી જો, ગણી જો અને તેનો સરવાળો કર. હકાચ તને એકાદ એ આખતની કોણપ દશે તો તે કોણપ ઉપર ધ્યાન ન આપતાં તને કેટલી અનુદ્રુગતા મળી છે તે વિચારી જો. જનરૂપભાવ નિરંતર ક્ષેશને આગળ કરનારો હોય છે. એ ખીજત કરતાં પોતાને કંઈ આપતોમાં અડપતા છે એ સંભારી સંભારી કહીએ કરે છે, એ જનકાગને પ્રશ્નને છે અને વર્તમાનને નિદે છે. તેમજ ખીજતની દબેલી જોઈ અળા મરે છે, એ અન્યની લક્ષ્મી જોઈ હાથો કરે છે. એ ગયા વર્ષ કરતાં આ વર્ષમાં થોડા ઓછા રૂપિયા ખેદા કર્યા હોય તો કંઈ જાહે છે. પણ આ સર્વ દુરીતિ છે, ખોટો માર્ગ છે. આત્મવંચના છે. ખરી વાત પોતાની ઓછપોને આગળ કરવાની ન હોય, પોતાની અનુદ્રુગતાઓને સમજવાની હોય અને તે પર જ પોતાની મદાર આધવાની હોય.

એ રીતે તું તારી અનુદ્રુગતાઓ વિચારીશ તો પાતાનાં પાતાં ભરાય એટલી વાતો તને જાહે. એ જે હોય તેને મોટી માન, ખૂબ માન અને વિચાર કે તરિયાનું દુઃખ પામે તારે જેર વધે તેમ નથી; અને તરિયાનું દુઃખ પામે તારું નથી. તારા વડામાં પાણુને રાખવાની જેરો શક્તિ હશે તેટલું જ પાણી તું સમુદ્રમાંથી ભરી શકીશ, વધારેની ઇચ્છા કરવા એમાં મુશ્કેલી છે અને વધારે મળશે એમ કદાચ એ અધવા છે. તારે તો તારે

અંક ૧૧ મો]

શ્રીઆનંદધનજીકૃત પદ ૧૦૦ મું.

૩૮૮

ચક્રાની શક્તિ ઉપર જ જ્યાંય રાખવાનો છે. આદ્યું માન્ય તો તને જૂના મળ્યા આવશે અને તારો જીવનમાર્ગ જૂન સરળ થઈ જશે. તું એમ ધાર કે આખો સમગ્ર તારો ઘેર આવી પહોંચ્યો, તો તેને રાખવાની તારી પાસે જગ્યા છે ? તું એને જળવી શકે ખરો ? તું એને પચાવી શકે ખરો ? માટે આલી મૂર્ખપણું છોડી દે અને તારું જે છે તે સમજ તેમાં આનંદ માન, તને મળેલી તંદ્રાનો ઉપયોગ કર, તારો પાક ભજવ અને તેનું આવે ત્યારે આનંદમાં ગાન કરતો અને સોદાં સોદાંના ઉચ્ચાર કરતો કોચે ચઢી જા. ઉપર જવાનો એ માર્ગ છે અને કકળાટ કરવામાં તો નીચે જ જવાનું છે. અંતરમાંથી અનાદત નાદ ઝિક્કતા હોય, હાથમાં સારંગી કે દિવરૂથા હોય અને મોજ માણનાં, ભક્તિ કે વૈરાગ્યના પદનું ગાન ગાતાં અહીંથી સીધા ઉપર ચાલ્યા જવાય એ વાત તને મોહક નથી લાગતી ? જે લાગતી હોય તો આ નીચે જણાવેલો માર્ગ સ્વીકાર અને નકામો ક્યવાટ કે કકળાટ છોડી દે.

૧. તું યરાખર સમજી કે કે અત્યારે જેવી તક તને મળી છે તેવી વારંવાર હાથ આવતી નથી. તું અકરો કે શિયાળ થયો હોત તો હાં શું કરવાનો હતો ? અથવા ગધેડો કે અળદ થયો હોત તો શું કરત ? તારે આખો દિવસ મજૂરી કરવી પડત અને છતાં તારું એક પણ કાર્ય તારે પોતાને સ્વાધીન રહેત નહિ. ઘેટાની ઇચ્છા હોય કે ન હોય તો પણ તેના પરનું ઝેન અમુક વખતે ઉતારી લેવામાં આવે છે. ઘેડો કે અળદ ઇચ્છે કે ન ઇચ્છે પણ જ્યારે તેના પર ધુસરી પડે કે સામાન ચઢે એટલે એને ભાર વહન કરવો જ પડે છે. ખાવાની ઇચ્છા થાય ત્યારે વસ્તુ મળે નહિ, સખત તરસ લાગી હોય તો પાણીનું કેટલાકું નહિ. આ દશા અન્ય જીવનમાં છે. અને એ ઉપરાંત તને વિવેકશક્તિ સાંપડી છે. તું સારું-ખોટું, હિતાહિત પારખી શકે છે, તું પ્રાચીન અનુભવોનો લાભ લઈ શકે છે, તું જીવનની ચંચળતા જોઈ જાણી શકે છે અને તારું વાસ્તવિક નિરંતરનું સુખ શું છે અને કયાંથી મળી શકે તેમ છે તે તોળવાની તારામાં શક્તિ આવેલી છે, તો ભાઈ ! આવો અવસર ફરી ફરીને મળશે નહિ. અત્યારે તારે જે જોઈએ તે સર્વ છે. જે છે તે સર્વનો સરવાળો કરીશ તો તને પોતાને જ નવાઈ લાગશે. આવો મનખા દેહ, શરીરની સ્વસ્થતા, મગજની સ્વચ્છતા અને હૃદયોનું સૌક્ય તને પ્રાપ્ત થયાં છે. આવો અવસર વારંવાર મળતો નથી. શાસ્ત્રમાં દશ પ્રસિદ્ધ દૃષ્ટાંતો કહેવાં છે. મનુષ્યભવ મળવા કેટલો દોહીલો છે તે તે તે દૃષ્ટાંતો પરથી જાણ્યું છે. એ તો અનેક ભવ ભમતાં નદીગોળપાપાણ્યવાયે તને મળી ગયો છે. હવે જ્યારે મળ્યો છે તો તેનો લાભ લે. મજેસ લાભને શુભાવ નહિ, જીનવા યોગ્ય આજી હારી જ નહિ. પછી પસ્તાંયા થશે તો તે પણ નકામો જશે. હજુ તારા હાથમાં આજી છે, માટે તું સમજી લે કે આવો અવસર ફરીફરીને મળવો મુશ્કેલ છે. આ મજેસ અવસરનો લાભ કેવી રીતે લેવો તેનું તને એક નાનું સરખું સૂત્ર યતારીએ. જે વાત હમરો અંધમાં યતારી છે તેનો ટૂંક સાર કરીને તને જણાવવામાં આવે છે તે તું ધારી લે.

અવસરનો લાભ લેવાનું મુદ્દાન સૂત્ર એ છે કે જેમ અને તેમ-જેટલું જાણું તેમ અને તેના પ્રમાણમાં ભક્તિ કર. દુનિયામાં ભક્તિ કરવા જેવો યોગ્ય લાભ નથી. તું યમને તે

૩૮૬

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

[ભાગ

સંયોગમાં હો. મિત્રો મારા પો કે શેડ હો, ભાવગર હો કે સિખારો હો, તોડર હો કે હમાલ હો-ગમે ને હો; જ્યાં અને જે સંયોગમાં હો ત્યાં ભલાઈ કર. ભલું કરવું, ભલાઈ કરવી, નસ્રતા દાખવવી એ તારાથી થઈ શકે તેવી આગત છે. એક પ્રાણી કેટલું ભયેલો છે કે કંપો જાતી છે એ મદન્યતી આગત નથી, પણ એ અન્યનું ભલું કરવામાં પોતાનો કેટલો ફાળો આપે છે એ આસ ઉપયોગી આગત છે, એના સાચાપણનો મુદ્દામ પુરોવો છે અને એની હવનવાતાની સફળતાનું અચૂક એંધાણ છે. અને જે ! ભલાઈ કરવામાં પૈસો ખેસતો નથી. વાત માત્ર એટલી છે કે તારે તારા પોતાનાં સુખ-સગવડનો વિચાર ન કરવો, અન્યને માટે જે ખતી શકે તે કર અને છેવટે કાંઈ નહિ તો કાંઈને નુકસાન તો ન જ કર. આટલું કરીશ તો પણ તે 'ભલાઈ' કરી ગણશે. તારાથી અને તો 'ભલું' પણ ખીજનું કર, પણ તેમ કરવાની તને અનુકૂળતા ન હોય તો 'ભલાઈ' તો જરૂર રાખ. અને એટલું કરીશ એટલે જનમેજનમ તને સુખ મળશે. આ ભવમાં તને શાંતિ રહેશે અને તારો આત્મા એવો લાઠનસર થઈ પ્રગતિના માર્ગ પર ચડી જશે કે તને ભવાંતરમાં પણ સુખ પ્રાપ્ત થશે.

આત્મસુખની ખરી વ્યાખ્યા એ જ છે કે એનો વિકાસમાર્ગ સરખો અને સરળ કરી દેવા. ભલાઈ કરવાથી એનો પ્રગતિ વધારે ન થાય, તો પણ એનો વિકાસમાર્ગ તો ખરાબ રીતસરનો થઈ જાય છે અને એક વાર સાથે ચરતે ચેતનજી ચઢ્યા એટલે પછી બહુ અગવડની વાત રહેતી નથી. જનમેજનમ સુખ વધતું જ જાય છે અને છેવટે શાશ્વત સુખ પણ એ માર્ગે આગળ વધતાં પ્રાપ્ત કરે છે; માટે બોલુ સર્વ આગળપાળા છોડી ઈર્ષ ભલાઈ કર. એમ કરવામાં તને કોઈ નિર્જળ કહે, હીચકારો કે બાયલો કહે તો ગભરાઈશ નહિ. સુખ પ્રાપ્ત કરવાની તને ચાવી ખતાવી છે અને એ માર્ગે અવિચ્છિન્ન હોઈ છેવટે સાધ્ય સુધી પહોંચાડનાર છે; માટે ભલાઈ કર અને મળેલ અવસરનો લાભ લઈ લે.

૨. તું ખરાબ વિચાર કરીશ તો તારો આ દુનિયા સાથેનો સંબંધ પાકા પાયા પર કરાવનાર ત્રણ ચીજ છે: સર્વથી પ્રથમ વધારે આસક્તિ કરાવનાર તારું પોતાનું શરીર છે, ખીલું તારું જોર પૈસા ઉપર છે અને ત્રીજું અસારે તું જીવાનીના રંગમાં મસ્ત થઈ ગયો છે.

તારે અને તેટલી મોજ માણવી છે, તારી પાસે પૈસા સંબંધી જેટલી અનુકૂળતા છે તેટલાનો તારે ઉપયોગ કરવાનો છે અને જીવાનીના જોરમાં તારે કામદેવની સેવા કરવી છે; પણ જે ત્રણ વસ્તુ પર તું મુસ્તકીમ ખન્યો છે એ કેટલી વાર ટકશે તેનો વિચાર કર્યો છે ?

તારા કેટલા સ્નેહીઓ ગયા ? તારા કેટલા અગાઓ ગયા ? જેની સાથે રમ્યો, હસ્યો, ક્યો, ખેલ્યો તેમાંના કેટલાએ ચાલ્યા ગયા ! ત્યારે તું ખેસી રહીશ ? અને પૈસા તો આજે કયો તો કાલે નથી. એ તો તું જગ આંખ ઉઘાડીને જોઈશ તો દેખી શકાશે. એક વાર દુર્લુહિ થતાં કંભર થઈ જઈશ અને પછી તો કાંઈ કેટલાં નહિ રહે. પછી 'ગરથ વગરના ગાંગસા' થઈ જવાશે. કેવળ પૈસા ગયા તો તારી નાનકડીશા પૂંજી ને શા દિસાખમાં ? અને કુદરત વીકરે કે નસીખ કરે છે ત્યારે આસામીના 'સામી' (સ્વામી-ખાવા) થતાં વાર લાગતી નથી. વળી જીવાનીનો ચરંકો તો ચાર દહામનો છે. અને પછી તો 'થડપણ કાણે મોકલ્યું !' -

અંક ૧૨ મો]

શ્રીઆનંદધનઅનુક્રમ પદ ૧૦૦ મું.

૩૯૦

વાળી વાત થશે. જુવાની તો દિવાની છે અને ચાર દહાડાનું ચાંદરનું છે. ઘોડાં વર્ષે છવાંડા તો પણ એ તો જવાની છે અને અહીં વધારે રહીશ તો અંતે શંકીઆ ઘસડવાનો વારો આવવાનો છે.

અરે ! તન, ધન અને જોગનની તો શી વાત કરવી ? પણ ખૂદ જીવન પણ પચક વારમાં ચાંચું જશે. સાથે વાત કરીને છૂટા પડ્યા અને ઘેર પહોંચ્યા ત્યાં સાંભળ્યું કે કલાણા ભાઈનું દારૂંદેસ થઈ ગયું (હાથ અંધ પડી ગયું). દરરોજ કાપામાં તું એવા ઘોડા કેસ વાંચે છે ? ત્યારે તું જેના પર મક્કમ રહે છે તે જીવન પણ અનિત્ય છે તો પછી અત્યારે જે અવસર મળ્યો છે તેનો લાભ લઈ લે. એ તન, ધન, જોગન અને પ્રાણ પણ અંતે તો જવાના જ છે, ત્યારે એવા આકાંક્ષા માંડવા પર ને કાંઈ આધાર રખાય ? અને એને ભરંસે પડ્યા રહેવાય ? એ તો કાચો ઘોડો છે અને હાણકો લાગતા ફૂટી જાય તેવો છે. એનો શો વિશ્વાસ કરવો અને તને તો અનેક વાર તક મળી છે, પણ તું તક ખોઈ ખેંડી છે. પરંતુ આ વખતે તો મળેલી તકને જોગળ અને પહેલેથી જ એનો જને તેડલો લાભ લે. તક કાંઈ વારંવાર મળતી નથી અને મળે ત્યારે પ્રથમથી જોગળાતી નથી. આ તક તો તું જોગળી શક્યો છે તો એનો પૂરનો લાભ લે. વળી આવા કાચા શરીર, નશ્વર ધન અને જુવાનીના ભરંસે ન રહેતાં એનો પણ ખનંતા લાભ લે. અંતે જવું છે ત્યારે જ્ઞાન ગાતાં અને મોજ ઉડાવતાં જઈએ એવું કર. આનો અવસર ફરીફરીને-વારંવાર નહિ મળે.

૩. તું એક દક્ષિણિન્દુથી વિચાર, તો તારી ઘણી યુવવણુ નીકળી જશે. તને એટલું તો સમજાય છે કે શરીર તો છૂટવાનું જ છે. ગમે તેટલા વર્ષે રહે, કદાચ સો એ સો વર્ષે પૂરા કરશે તો પણ અંતે જવાનું નક્કી જ છે. ત્યારે તે વખતે સર્વ પૈસા તો અહીં છોડી જવા પડશે. અંતે છૂટવાના છે તો પછી તેનો અત્યારથી તું વિચાર કેમ કરતો નથી ? વાંદરાને પકડવા જાય ત્યારે ગાગરમાં બોર ભરે, વાંદરાં સુકો ભરે, છોડે નહિ, ગાગરે પોતાનો હાથ પકડી રાખ્યો છે એમ માને, પણ જ્યારે ગળામાં હાંસડી પડ્યા પછી મદારીનો એક કોરડો વાગે કે હાથ છૂટી જાય છે તેમ તારો ધન પરનો મમત્વ આખરે જમરાજતો કોરડો કાઢશે ત્યારે તો છૂટી જ જવાનો છે. તો પછી અત્યારે ખાતો નથી, આપતો નથી, વાપરતો નથી અને દુનિયામાં કૃપણ. મુછ, કાસરીઓ કહેવાય છે અને કેટલીક વાર તો લોકો સવારમાં તારું નામ લેતાં પણ સંકોચાય છે-એ તે તારા કયા હડાપણુની વાત કહેવાય ? અંતે જવાનું છે, છોડવાનું છે; તો અત્યારે તેનો સદુપયોગ કર. સારી રીતે તેમાંથી પરીપકાર કર. તારી અનુકૂળતા પ્રમાણે તેનાથી લોકોપયોગી કાર્ય કર અને અત્યારે સાંપડેલી તકનો લાભ લે. જેટલો ધનનો સદુપયોગ કરીશ તેટલું સાથે આવશે. આકી અહીં સોનાના દુગર મૂકીને જઈશ તો પછવાડે કાંઈ આવવાનું નથી અને ફીકર આભાર માનવાના નથી.

પૈસા મળ્યા હોય તો તેના ઉપયોગમાં વિવેક રાખજો. જરૂર હોય ત્યાં અન્યતઃ દિન માટે તેનો ઉપયોગ કરજો. ભરિયાને વધારે ગવરતવાથી એ અકર્મનીઆ ખતે અને આપનારની અકર્મતાનું મુક્ય થાય, સારું જરૂરીઆ ન જમણ વાપરજો. મોજ ભેરમાં વાપરજો.

૩૯૨

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

[માહ

એક વારાંતે હવ્વર ગમે તેમ વાપરજે અને મળેલ નફો પેટ સરીને કામ લેજે. વાદ રાખજે કે આવો અવસર વારંવાર આવતો નથી.

અહીં જે વાત કરી છે તે ખૂબ વિચારજે. પૈસા હોય તો ફેંકા દેવાના નથી, પણ તે તું એને ગોંધી રાખીશ. તો અને તો એ પ્રેમ ને રીતે જશે. કાં તો ચોર ચોરી જશે, કાં તો નામે દેવાદાર દેવાળું કાઢશે, કાં તો છોડશે. કુપાત્ર નીવડશે અને કાં તો તને ધેર, ચાંદી, કે કેળીઆનો સડો કરવાનું મન થઈ આવશે. નકામાં તો 'કૃપણ' કહેવાઈશ, તારું નામ લેતાં પણ ભદ્ર લોકોને સંકાય થશે; માટે શા સારુ આ સર્વ પીડા વહેારી સે છે? હડાપણ હોય તો ધનનો લાભ લે, એનો પરોપકારનાં કાર્યમાં વ્યય કર અને ખોટી કરકસર કર નહિ. પૈસાનો સામાન્ય ઉપયોગ ભોગ છે—એ સ્વાર્થો છે, ધીજેને ઉપયોગ દાન છે, એમાં જે પ્રેમપૂર્વક પાત્રને અપાય તો એકના હવ્વર ઝેગી નીકળે છે અને એ વ્યય પરાર્થી હોષ પ્રશસ્ય છે. એ એ રીતે ધનનો ઉપયોગ નહિ કરવામાં આવે તો એનો નાશ ચોક્કસ છે, માટે અવસર ચૂકીશ નહિ, અને વાદ રાખજે કે પૈસા સન્માર્ગે પ્રેમથી અને કીર્તિની કે પ્રશંસાની આકાંક્ષા વગર ખરચાયા હોય તેને ત્યાં અસાર સુધી કદી ખોટ આવી નથી, માટે મજ્યું હોય તો સત્ સ્થાને સત્પાત્રમાં વાપર. સાચે રસતે વાપરેલ ધન કદી ખૂટતું નથી અને આદર્શ ભાવના કે પરપ્રેમ વગરનું હવન નિરર્થક છે; માટે વાદ રાખ કે આવો અવસર વારંવાર મળવાનો નથી અને અત્યારે તક ખેંચ બેઠો તો પછી મોઢો મોઢો પરતાવો થાય તો તે પણ નકામે છે.

૪. જેના મનનાં સાચ-સત્ય જામી ગયું હોય છે તેને જૂઠું ગમતું જ નથી, તેના તરફ તેને ઘ્રુણા રહે છે, અને કુદરતી રીતે જ તેને જૂઠું તરફ ઓઠારી આવે છે. સાચને કોઈ વાતની કે કોઈ વ્યક્તિની સાચ લાગતી નથી અને આખરે 'સાચ' તો જ વિજય થાય છે. સાચ તરફ જેને પ્રેમ હોય તેને અગાઉ પોતે યું બોલેલ હતો તે વાદ કરવાની કે જવાબ દેતી વખતે વિચાર કરવાની જરૂર રહેતી નથી. એક વાર સાચ ઉપર પ્રેમ થઈ ગયો ત્યારપછી તેના વાતાવરણમાં પણ સત્ય જામતું જાય છે અને છેવટે વાત એટલે સુધી અને છે કે એના વાતાવરણમાં પણ સત્ય જામી જાય છે. એ પોતે તો જૂઠું બોલે નહિ કે જૂઠું કામ કરે નહિ, પણ એની આસપાસ જે પ્રાણી આવે તેને પણ સાચની છાયા અસર કરે છે, આ માનસવિદ્યાનો અદ્ભુત પ્રયોગ છે અને એ આપણા નકપિમુનિઓની જાણમાં હતો.

અહીં સાચ અને જૂઠું શબ્દોનો ઉપયોગ થયો છે તે માત્ર વચનવ્યવહાર પૂરતો છે એમ જાણવાનું નથી. સાચ અને જૂઠું એ ચારિત્રના અર્થમાં વપરાયા જણાય છે, એટલે એક વખત જે પ્રાણીના દિલમાં સચ્ચારિત્રની ભાવના ધરાવે જામી ગઈ હોય તેને કોઈ જાતનું કુસાચરણ કરવાનું કે કુવિચાર કરવાનું મન જ થતું નથી. એટલે કેહેવાની વાત એ છે કે તને અત્યારે ધરાવે અવસર મળ્યો છે તો તું તારું આખું હવન એવું સાચમય કરી દે કે એમાં અમર આચરણને સ્થાન જ ન રહે. સત્યમય હવનની ખસિદારી છે. પાતંજળી યોગકાર કહે છે કે **મત્ત્વં પ્રતિષ્ઠાયાં ક્રિયાફલાધ્યયત્વમ્** (૨-૩૬) એટલે એક પ્રાણીમાં જ્યારે સત્ય ધરાવે જામી જાય ત્યારે ક્રિયા (action) અને ક્ષણ

અંક ૧૧ મો]

આત્માનંદધનશુદ્ધિ પદ ૧૦૦ મું

૩૬૨

(fruition) એને આપાત થઈ જાય છે. આપણે જોને ' વચનસિદ્ધિ ' કહીએ છીએ તે દશા તેને સદજ પ્રાપ્ત થઈ જાય છે. ' અરચા ! તેરા અચ્છા દેવા' -આટલા વચનમાયવી સારું થાય છે. આ વાત માનસવિદ્યાથી સિદ્ધ થઈ શકે તેવી છે.

વચનસિદ્ધિ પ્રાપ્ત કરવા માટે નહિ, પણ હવત સફળ કરવા માટે સત્યતા દિશમાં વાસ કરાવવાની જરૂર છે. વચનસિદ્ધિ તે તેનું અનિવાર્ય પરિણામ છે. એક વાર સાચી વસ્તુ ગમી એટલે પછી જુડી વાત નરફ મન નહિ જાય. અત્યારે જરાજરા અવસર મળ્યા છે તો હવત એવું કરી દે કે પછી એનો માર્ગ સરળ થઈ જાય અને એ સીધું રહેતો જ ચાલ્યા કરે. આવો અવસર વારંવાર મળતો નથી અને મળેલી તક ગુમાવવી એમાં હુલાપણ નથી.

પ. તું ગમે તે પંથમાં હો, વિકાસ માર્ગમાં ગમે તેટલો આગળ વધ્યો હો, તારી ગમે તે વર્ણ કે જાતિ હો, તું તારા આસતા માર્ગે આનંદધન પ્રાપ્તને સ્મર. તારો આનંદ શું છે? ક્યાં છે? ક્યાં રીતે પ્રાપ્ય છે? તેનો વિચાર કર અને આ મળેલી તકનો લાભ લે. તું મજૂરી કરતો હો કે મોટરમાં ફરતો હો, તું શેઠ હો કે તોડર હો, તું ઝાડુ ઢાઢનાર હો કે સ્ક્રેકરનો ટુકડોનો સરદાર હો-તું ગમે તે જાતિ, વય, ધર્મ કે વ્યવસાયવાળો હો, પણ તું આત્માનંદને ઓળખ, એમાં રસ લે અને તારા અંતરમાં રહેલા પ્રભુને સ્મર, એનાં ગુણગાન કર, એમાં મનને પરાધી રાખ અને પછી તું મોજ માણ.

તારે કોઈ રીતે પાંખા પડવાનું નથી, કોઈ આગતમાં મુઝાવાનું નથી, કોઈ રીતે ગભરાવાનું નથી. આનંદધન પ્રાપ્તના સ્મરણુનો તારો અધિકાર સદૈવ જાગતો છે, એના પર તારો જન્મસિદ્ધ હક્ક છે અને એ તારા કબજાનો વિષય છે. તારે તો એક જ વાત વિચારવાની છે કે આંતરઆનંદને ઓળખવાનો, ભોગવવાનો અને માણી લેવાનો આવો અવસર વારંવાર મળવાનો નથી અને મળે ત્યારે તેને જરાજરા ભોગવી લેવામાં તને તર્વ પ્રકારે લાભ છે, મોજ છે. એમાં તારા હવતનો વિકાસ છે. સાંપડેલ તકનો લાભ છે અને હવતનું સાદૈવ છે.

અહીં ' ચલત પંથ ' એટલે વિકાસનું પદ સમજવું. દરેક વ્યક્તિ-વિકાસના જુદા જુદા સોપાન પર સ્થિત હોય છે અને પ્રવત દ્વારા આગળ વધી શકે છે. તકનો લાભ લેવા હોય ત્યારે પોતે વિકાસને કયે પગથિયે છે તે પર ધ્યાન આપવાની જરૂર નથી. આપણે જે હોઈએ, ત્યાં હોઈએ, જેવા હોઈએ તેવા આપણે મજેલ તક અનુસાર આનંદ-આત્માનંદ-સહજાનંદ રસના ઘુટણ પી શકીએ છીએ, પાવા જેટલી શક્તિ ન હોય તો એ રસાત્મા આનંદધન પ્રાપ્તનું સ્મરણુ કરી શકીએ છીએ અને તે રીતે આપણો વિકાસ સાધી શકીએ છીએ. મળેલી તકનો ઓછામાં ઓછો લાભ એટલો તો લેવા જ જોઈએ કે આપણે આનંદપ્રાપ્તનું નિત્ય સ્મરણુ કરી શકીએ.

ગુણગાન કરવાથી આદર્શ સન્મુખ રહે છે. આદર્શ સન્મુખ હોવા તો તેને પહોંચવા પ્રવત થાય છે અને એમ કરતાં નૃત્યસદ્ધાર, સાધક આદર્શને પહોંચી શકે છે.

૩૬૩

શ્રી જૈન ધર્મે પ્રકાશ

[માસ

માટે એવારે જે નર મળ્યા છે તેનો જાન કરે મુજ નેજ મળ્યું, આનંદ રસને એજ મ. એ રસાત્માને સમજાવે અને જન્મવ થવા નિર્ણય કરે. તારા રાખજો કે આવા અવસરને વારંવાર મળતા નથી. ચિદાનંદછએ પુદ્ગળગીતામાં કયું છે કે 'વાર અનંતી નકયો ચેતન. કણ અવસર મત ચુક-'. એટલે આ ચેતનછને અનેક વાર તકો તો જરૂર મળ્યા છે. પણ જ્યારે અવસર આવે ત્યારે આ સાદસાદુજ મોળા પડી જાય છે અને પછી તો 'સગન વેળા શઠ ડીધમાં. પછે થયેા પસ્તાય.' એના જેવી વાત થાય છે. અવસર આવે ત્યારે યીજન કામમાં પડી જાય છે અથવા આકા કામમાં ઉતરી જાય છે એટલે મળેલી તક સુમાવી નાખે છે.

એકંદરે અત્યારે જેટલી અનુદ્રાવનાઓ તને મળી છે તેનો પૂરતો લાભ લેવા જેવું છે. એનો જેટલો લાભ વહંશ તેટલો આત્મવિકાસ થશે અને એમાં તને ખરી મગ્ન છે. તારી સાથે નંત દોઢ પણ ચીજ આવે તેવી હાલ તો તે તારો વિકાસ છે. આત્મા જેટલો ઉચ્ચ થયો ત્યારે તેટલો પંથ કપાણું-રસ્તો જાણે થયો અને સાધ્ય સન્મુખ થયું એ તો ઉઘાડી વાત છે, એટલા માટે આવા અવસર વારંવાર આવતો નથી તેથી તેનો અને તેટલો લાભ લે.

મૌલિક

એક અન્યોક્તિ

સાધુભ્યઃ સાધુદાનં રિપુજનસુહદાં ત્રોપકારં કુરુ ત્વમ્,
સૌજન્યં વંધુવર્ગે નિજહિતમુચિતં સ્વામિકાર્યં યથાર્થમ્ ।
શ્રોત્રે તે તથ્યમેતત્ કથયતિ સતતં લેખિની ભાગ્યશાલિન્ !,
નોચ્છેદ્યેડ્યિકારે મમ મુલસદ્દશં તાવકાસ્યંભવેદ્ધિ ॥ ૧ ॥

કાને ગણવેલી કલમ પોતાના સ્વામીને (માલિકને) ઉદ્દેશીને તેના કાનમાં કહે છે કે—' હે નાથ ! તમે સુપાત્રમાં હાત આપો અને શત્રુ તથા મિત્રો પ્રત્યે સમભાવ રાખી ઉપકાર કરો. બંધુવર્ગમાં સુગતપણું-પ્રેમભાવ હાળવો અને પોતાનું ઉચિત એવું હિત કરો તેમજ સ્વામીનું (શેઠનું) કાર્ય વાસ્તવિક રીતે કરો.

જો આ પ્રમાણે નહીં કરો તો તમારો અધિકાર નષ્ટ થશે એટલે તમારી સ્થિતિ મારા મુખ જેવી (શ્યામ) અને નાસિકાના છેદનવાળી થશે, જેથી તમે તમારું તેવું મુખ જગતમાં દેખાડી શકશો નહીં. '

આ અન્યોક્તિ ઉચ્ચ પ્રકારની શિક્ષા આપે છે.

માન્યતાના ત્રણ પ્રકાર

તું તને કેવો માને છે? જગત તને કેવો માને છે? જ્ઞાતાઓ તને કેવો માને છે?

આ ત્રણ પ્રશ્નોના ઉત્તર વિચારતાં પોતાની ખરી ઓળખાણ થઈ શકે છે

પ્રથમ તું તને કેવો માને છે? તેના જવાબમાં ખાસ એટલો જ ઉત્તર મળી શકે એમ છે કે કોઈ પણ માણસ પોતે પોતાને મૂર્ખ કે અણસમજી અથવા કંજીસ કે કર્તવ્યહીન પ્રાપ્તે માનતા જ નથી. મોટે ભાગે કે ન કહે પણ અંદર તો જગતમાં મૂર્ખ મનાતો માણસ પણ પોતાને મૂર્ખ કહેનાર કે માનનારને મૂર્ખ માને છે; અને પોતાને સમજી માને છે. જેઓ તેને કંજીસ કહે છે તેના પર તેને તિરસ્કાર આવે છે પણ પોતાને કંજીસ માનતો નથી. પોતે કર્તવ્યહીન હોય, ફરજ બજાવવામાં પછાત હોય, સારસંભાળ લેવા યોગ્ય કુટુંબીઓ વિગેરેની પણ સારસંભાળ ન લેતો હોય છતાં પોતે જે કરે છે તે વિચારપૂર્વક જ કરે છે એમ માને છે. આવી રીતે પોતાને ગુણિયલ અથવા લાયક કે શ્રેષ્ઠ માનનારની સંખ્યા જ ઘણી હોય છે. જે પાંચ ટકા એવા પણ નીકળે કે જે પોતાને પોતાની સ્થિતિ કરતાં પણ અદ્વપતાવાળા માને છે, અદ્વપ્ત માને છે, કરકસરીયા માને છે, કર્તવ્યપરાયણ રહી શકતા નથી એમ માને છે; પરંતુ એવા સમજનાની સંખ્યા બહુ અદ્વ હોય છે.

હવે બીજો પ્રશ્ન જગત તને કેવો માને છે? તે છે. એના ઉત્તરમાં જણાવવાનું કે-જગત તો તને જ્યારે જ્યારે જેવો દેખશે તેવો કહેશે. તે એક જ વાત કહેનાર નથી. તને ઉદારતા બતાવતો જોશે ત્યારે ઉદાર કહેશે, કોઈ બાળતમાં કંજીસાર્થ કરતો જોશે ત્યારે કંજીસ કહેશે, તને સદાચારપરાયણ જોશે ત્યારે સદાચારી કહેશે અને કોઈ જાતનું ભૂલવાળું આચરણ જોશે ત્યારે દુરાચારી કહેશે, પરોપકાર કરતો જોશે ત્યારે પરોપકારી કહેશે અને કોઈ ગરીબને ધક્કો મારતો જોશે ત્યારે નાદાન કહેશે, સાચું બોલતો જોશે ત્યારે સત્યવાદી કહેશે અને કોઈ બાળતમાં ખોટું બોલતો જોશે ત્યારે તેવો કહેશે. એમ જ્યારે જ્યારે તારી જેવી સ્થિતિ દેખશે ત્યારે તેવો કહેશે. ધનવાન હોય ત્યારે ધનવાન કહેશે ને પૈસા ગુમાવી એમીશ ત્યારે નિર્ધન-દરિદ્રી કહેશે; માટે જગતના કહેવા પર આધાર રખાય તેમ નથી તેમ તેની અવગણના પણ કરી શકાય તેમ નથી; તો પણ તેનો એક માર્ગ છે કે તું દરેક બાળતમાં સદાચારપરાયણ રહીશ તો પરિણામે તારી કીર્તિ ગવાશે ને તારા આત્માનું પણ કલ્યાણ થશે.

૩૬૫

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

[માંડ

કેવું ત્રીજા પ્રશ્ન તને જ્ઞાની કેવા માને છે ? તે છે. તે સંસારમાં તો વિચાર કરતાં એમજ માને છે કે-જ્ઞાની તો તને આવી મનુષ્યજન્મોદિ અમૂલ્ય સામગ્રી મળ્યા છતાં તેનો લાભ લેવામાં બેઠરકાર જોશે ને સંસારમાં આસક્તિ-વાળો જોશે, અસાર વસ્તુને આર માનતો ને સારને અસાર માનતો તેમજ નિત્યને અનિત્ય અને અનિત્યને નિત્ય માનતો જોશે ત્યારે તને મૂર્ખ જ કહેશે. તારા હિતકારક મનુષ્યો-સદ્ગુરુ, સન્મિત્ર વિગેરેને ખરા હિતકારક નહીં સમજે અને વિષયકાયામાં પ્રેરણા કરનાર-ઉન્માર્ગો લઈ જતાર અને સંસારમાં આસક્ત ગતાવતાર મનુષ્યોને હિતકારક માનશે ત્યારે તે જોઈને તને મૂર્ખ-શિરોમણિ જ કહેશે તેમજ ક્રોધ, અભિમાન, માયા-કપટ, દ્રવ્યતૃષ્ણા ને લોભ-તૃષ્ણાવાળો જ્યારે તને જોશે ત્યારે અને એવા આત્માના ખરેખરા શત્રુઓને-સંસારમાં પરિભ્રમણ કરાવનારાઓને જ્યારે તું મિત્ર માનશે ત્યારે તને તો મૂર્ખનો રાગ જ કહેશે.

આ જગતના અનેક જીવો એવા હિતશત્રુઓને પોતાના મિત્ર માની, પડખામાં રાખી, જગતમાં નિંદાપાત્ર બને છે અને સંસારની વૃદ્ધિ કરે છે. મનુષ્યજન્મોદિ અતિ દુષ્પ્રાપ્ય સામગ્રી મળ્યા છતાં તેનો લાભ લઈ આત્મ-સાધન ન કરતાં જોઈને જ્ઞાની તારી દયા ચિંતવશે, તારા પર ભાવદયા લાવશે અને કોઈ રીતે તું સન્માર્ગે ચડી જા અને મળેલ ધર્મસામગ્રીનો લાભ લઈ આત્મ-કલ્યાણ કરે તો ઠીક એમ ધારશે; પણ એ બધી હકીકતનો આધાર તારી ભવિતવ્યતાના પરિપાક ઉપર છે. તું કર્મને આધીન બની ગયો છે, તેનો ન્યાયો નાચે છે, તે શિખવે છે તેમ કરે છે, ખરેખરા શત્રુઓને તું મિત્ર માની બેઠો છે એટલે તારો નિસ્તાર વહેલો કેમ થાય ? એ તો જે જીવ હજી-કર્મી થયેલ હોય, નિષ્ટસંસારી-અપસંસારી હોય તેને જ ખરા માર્ગ સૂઝે અને જ્ઞાનીના કહેલા માર્ગે આવી આ મનુષ્યજન્મને તે સફળ કરે.

ઉપર ત્રણે પ્રકારની માન્યતાનો ટૂંકો સાર જણાવ્યો છે તે બરાબર વિચારી લક્ષમાં ઉતારી જો. તારે જગતમાં સારા મનાવું હોય-સારા થઈને સાર શોધી કાઢવો હોય તો આ અવસર છે. ફરી ફરીને આવો અવસર મળવો મુશ્કેલ છે. સુઝને વધારે શું કહેવું ? આટલું જ બસ છે. વધારે જાણવા માટે જુઓ શ્રી આનંદધનજીકૃત પદ ૧૦૦ સું.

કુવરજી

તિથિઓ સંબંધી પૃથક્કરણ

વર્તમાન ચૌવીસીના ૨૪ તીર્થો કરના ૧૨૦ કલ્યાણક ૬૬ દિવસોએ થયેલા છે. ૮૩ દિવસે એકેક, ૧૩ દિવસે બે બે (કુલ ૨૬), બે દિવસે ત્રણ ત્રણ (કુલ ૬) અને એક દિવસે પાંચ એમ ૬૬ દિવસે ૧૨૦ કલ્યાણક થાય છે.

કાર્તિકમાં	કલ્યાણક ૬	દિવસ ૬
માગશરમાં	” ૧૪	” ૬
પોસમાં	” ૧૦	” ૬
માહમાં	” ૧૬	” ૧૫
ફાગણમાં	” ૧૦	” ૭
ચૈત્રમાં	” ૧૭	” ૧૩
વૈશાખમાં	” ૧૪	” ૧૨
જેઠમાં	” ૭	” ૭
અશાઢમાં	” ૭	” ૭
શ્રાવણમાં	” ૮	” ૭
ભાદરવામાં	” ૨	” ૨
આસોમાં	” ૬	” ૫
	૧૨૦	૬૬

એમાં બીજે (૫), પાંચમે (૬), આઠમે (૧૧), અગ્યારશે (૧૦), દોદશે (૬), પુનમે (૫), અમાસે (૪) કુલ ૫૩, બાકીના ૬૭ કલ્યાણકો બીજી ૧૮ તિથિઓએ સમજવા. આના વિસ્તાર માટે જૈ. ધ. પ્ર. સભાએ છપાવેલી તીર્થો કર નામાવળીની બુક જોવી.

કલ્યાણકનો તપ કરનાર જો ઉપવાસે કરે તો પહેલે વર્ષે ૬૬, બીજે વર્ષે ૧૬, ત્રીજે વર્ષે ૩, ચોથે વર્ષે ૧ ને પાંચમે વર્ષે ૧ કલ્યાણકનું આરાધન કરી શકાય.

બે કલ્યાણકવાળી ૧૩ ને ત્રણ કલ્યાણકવાળી બે તિથિઓ સદરહુ બુકમાં જોવી. પાંચ કલ્યાણકવાળી તો એક માગશર શુદ્ધિ ૧૧ જ સમજવી.

કુંવરજી

વચનામૃતો

- ૧ જેમ સૂર્યથી દિવસ, ચંદ્રથી રાત્રિ અને મુખુચથી કુળ શોભે છે તેમ સુહિતા પ્રદાશથી માણસ શોભે છે.
- ૨ જ્ઞાન વિના જીવનની ખૂંપી જાણી શકાતી નથી. સદ્વિદ્યા વગરનું જીવન 'અગ્નિગલસ્તન જેવું' નિર્વર્થક છે.
- ૩ પુત્ર કે પુત્રી, એ એમાંથી એકને પણ અભણ રાખવા તે વ્યવહારૂં રથના એક પૈડાને ભાંગી નાખવા અસાધ્ય છે.
- ૪ ધર્મના સંસ્કારો પાડવા સિવાય વ્યવહારિક જ્ઞાનમાં આગળ વધવું તે નાશિકતાની હદમાં પ્રવેશ કરવા સરખું છે.
- ૫ ખીજા ઉપર વિશ્વાસ ન રખાય, તો પણ તમારી જાત (આત્મા) ઉપર તો વિશ્વાસ રહેવો જ જોઈએ.
- ૬ હું આત્મા છું, અમર છું, અનંત શક્તિવંત છું, આનંદમય છું, આ નિશ્ચય-વાક્યોને હૃદયમાં ડોતરી રાખો. (જેથી મિથ્યા ત્રમણથી બચો).
- ૭ આત્મશ્રદ્ધા છે ત્યાં જ ધર્મ છે અને ધર્મ છે ત્યાં જ શાન્તિ છે. પરમ શાન્તિ પ્રાપ્ત કરવી હોય તો આત્મવિશ્વાસ રાખો.
- ૮ મહાપુરુષના બોધવચનો દુર્ગતિ અને દુઃખના ખાડામાંથી બહાર નીકળવાને દોરીની ગરજ સારે છે.
- ૯ સદ્બોધ સાંભળો, સમજો, ધારો, હૃદયમાં ડોતરી અને વર્તનમાં મૂકો. જેમ ચાખ્યા સિવાય સાદરની મીઠાશ મુખમાં આવતી નથી, પેટમાં પણ સિવાય દવાની અસર થતી નથી તેમ વર્તનમાં મૂક્યા સિવાય શ્રવણાદિ સફળ થતું નથી.
- ૧૦ એક ઉદરમાંથી જન્મ્યા તેને જ નહીં પરંતુ એક ધર્મમાં અને એક દેશમાં જન્મ્યા તેને પણ ભાઈ તરીકે માનો-લેખો.
- ૧૧ કુટુંબપ્રલેશ અને અસાધ્ય સોગત એ એનો જ્યાં ઉદય થાય ત્યાં કુટુંબની પડતી દશા સમજવી. (એ મુદ્દાની વાત સૂઝવા જેવી નથી.)
- ૧૨ સ્ત્રીઓને એટલું છૂટાપણું ન આપો કે જેથી તેઓ સ્વચ્છંદી બની અનાચારને માર્ગે ઉતરે. તેમ એટલું દયાણુ પણ ન રાખો કે જેથી તેઓ ગુલામડી જેવી સ્થિતિમાં રહી ગુલામ પ્રભુ ઉત્પન્ન કરે. (એમાંથી એકે સ્થિતિ ઇચ્છવાયોગ્ય નથી.)

૧ અકરીના બળે તટકતાં એ આચળ (જે કદા કામનાં નથી-નિરુપયોગી છે.)

અંક ૧૧ માં]

વચનમંત્રો

૩૬૮

- ૧૩ દયા પાળવા માટે એકંદ્રિય અને પંચેન્દ્રિય હોવાને આળખો. સ્થૂલ દયા ન હોય તો સૂક્ષ્મ દયા ડ્રાંચી આવી શકે !
- ૧૪ પૂત્ય વડિલોની આજ્ઞા નહિ પાળો અને નંચેનું સન્માન નહિ કરો તો તમારી સંતનિ તરફથી તમારી આજ્ઞાનું પાલન થાય કે તમારું સન્માન જળાય એવી આજ્ઞા રાખવી ફાગર છે-નકામી છે.
- ૧૫ સ્ત્રીઓ અને યાજ્ઞકોને કહો કે-કર્મ, સાંકર્મ, ખંડીઓ વિગેરે ખરાં ભૂપણો નથી; પણ હાથનું ભૂપણ જ્ઞાન છે, કંડનું ભૂપણ સત્ય છે અને જ્ઞાનનું ભૂપણ દિતવચનો સાંભળવા તે છે. (સત્ય હકીકત જણાવી તેનો આદર કરો.)
- ૧૬ પરધન પત્થર સમ ગણો, પરસ્ત્રી માન સમાન ગણો અને સહુ હોવાને આત્મ સમાન ગણો. આ શિક્ષાવચનોને એક ક્ષણ પણ નહીં જાળો નહિ.
- ૧૭ માણસનાં ખૂન કરતાં સત્યનું ખૂન એકદમ ભયંકર નથી. એક વાર અસત્ય બોલવાથી પ્રમાણિકપણું ચાલ્યું જાય છે. (અંતરમાં કોતરી અનુભવ કરી જોઈ, સત્ય પ્રત્યેનો પ્રેમ વધારો.)
- ૧૮ કરકસર (ખીજ) ભાષ્ટની ગરજ સારે છે; પણ તે કૃપણતામાં ન ભળવી જોઈએ. કૃપણતા એ એક મોટું કલંક છે.
- ૧૯ સ્વતંત્ર જનવામાં જેટલી કોશિષ કરવામાં આવે તેટલી જ રવચ્છંદી ન જનવામાં પણ કરવી જોઈએ.
- ૨૦ નિરભિમાની થવું પણ તેમાં સ્વમાનભંગ ન થવો જોઈએ, કેમકે સ્વમાનની સાગણી માણસને ઉચ્ચ કાર્યમાં પ્રેરે છે.
- ૨૧ તમે ખીજને ન કહો પણ ખીજઓ તમને ન કહી જાય તેની સાવચેતી પણ રાખો. વિશ્વાસનો આ જમાનો નથી.
- ૨૨ શરોર સારું-નિરાગી રાખવું જ હોય તો 'જીર્ણ ભોજનમ્' પ્રદાનિતે અનુકૂળ ભોજન પણ પ્રથમનું પચ્યા પછી જ આરોગવું.
- ૨૩ સર્વ પ્રાણીવર્ગને સ્વાત્મા સમાન સમજતાં શિખો.
- ૨૪ શુદ્ધવ્યવહાર સારો ચલાવવા છચ્છતા હો તો શુદ્ધિશ્રી (ઘરતી સ્ત્રી) સાથે શુદ્ધતાથી-ઉચિત નરમાશથી કામ લેતાં શિખો.
- ૨૫ જરૂરી-ઉપયોગી કાર્ય પાર પાડવામાં માત્ર ખીજના વિશ્વાસ નહીં રહેતાં સાવધાનપણે સ્વાશ્રયી રહેતાં શિખો.
- ૨૬ કોઈ પણ વખતે અતિ ઉતાવળા થઈ ન જતાં ધીરજ રાખી કાર્યમાં લાગી રહો.
- ૨૭ પૈર્થ અને ખંતથી ભારે મુસ્કેલીભર્યું કાર્ય પણ માંથી શકાય છે.
- ૨૮ આકર્ય-પ્રમાદ જ મોટો દુશ્મન છે. નિર્વેકમયો ઉદ્ધમથી દુષ્કર કાર્ય પણ માંથી સતોષ મેળવી શકાય છે. અનુભવથી ખાતરી જરૂર થયે. સ. ક. વિ.

આપણું પૂર્વજી

ધર્મે જય એ શાસ્ત્ર-પ્રાકૃત લોકમાં પ્રાતરી સખતા, તે પ્રમાણે અનુસરતા, એવા ધર્મ-યજ્ઞે કદી ઋદ્ધિ-સિદ્ધિનો નિરંતર વાસ રહેતો. જ્ઞાતિદિતમાં એકા દતા. દયા, પરા-પ્રદારગુણ અને સૌજન્યની મૂર્તિરૂપા હતા. દેશ, ધર્મ અને જ્ઞાતિ-સમાજની કોંડી ધણસા ધરાવનારા હતા. નિરોગી અને સુખી હતા. શાન્ત અને સાદું જીવન ગાળનારા હતા. જીવનની ખરી સાર્થકતા શામાં છે? તે ખરાયર સમજતા. ક્રોધનું અનિષ્ટ-અમંગળ સ્વપ્ને પણ નહિ ઇચ્છતા. નીતિ અને પ્રમાણિકપણે મેળવેલા ધનનો ન ઇચ્છવાનો માર્ગે ખોટો વ્યય નહિ કરતા પણ તેનો સન્માર્ગે સદુપયોગ કરતા. જ્ઞાતિજનોની ઉત્તતિમાં સ્વયમેય પ્રયત્ન કરતા. દાન, શીલ (સદાચાર), તપ અને સદ્સાધના તેઓનાં જીવનસૂત્ર હતાં. સ્વાર્થપરાયણ નહોતા. પરાપ્રદારગ્રસ્ત હતા. પરનિંદા કરતા નહોં પણ આત્મનિંદા કરતા. સંસારમાં દૃઢ આસક્ત નહોતા. ધર્મપરાયણ વૃત્તિવાળા હતા. આવા અનેક સદ્ગુણોથી ઉજ્જવળ જૈન ધર્મને દીપાવનારા હતા. શાસનદેવ આવા સુત્ર પુત્રો પર અમીની રૂઢિ વરસાવતા.

આપણું સ્થાન

આપણું જીવન-જલ્દાજ અત્યારે ઉપરની તરફ આગતોથી કોણટી દિશામાં વહે છે. આપણું માર્ગ મૂક્યા ક્ષીએ. કોંડી દૃષ્ટિથી જોતાં આપણું અધઃપતન થઈ રહ્યું હોય તેવો વંટોળ ચઢ્યો છે. આપણી વર્તમાન સ્થિતિ આપણે સમજીએ ક્ષીએ. આપણે કાણુ? કેમ સ્થિતિમાં ક્ષીએ? આવી અવતતિ થવાનું કારણ શું? અને તેના નિવારણ માટે કેવો માર્ગ આપણે ગ્રહણ કરેલાં જોઈએ તેનું કોણું નિરીક્ષણ કરતાં ત્રણ મહાન પાપો નજરે ચડે છે: (૧) કન્યાવિક્રય (વરવિક્રય સાથે), (૨) આગત્રસ (વૃદ્ધ-વિવાહ સાથે) અને (૩) વિધવાઓની હાથ-તેમનાં જાણ-અંતર દુઃખની જવાબા. વળી દુષ્ટપ અને સ્વચ્છંદે કાળો ફેર વર્તીયો છે. એથી ઉજ્જવળ જૈન ધર્મ ઉપર અને ઉચ્ચ ગણાતા જૈનસમાજ ઉપર આજના ઇતિહાસમાં કાળા કણક આજેખાય છે. સ્વાર્થ સાધવા માટે અન્યનું અદિત કરવામાં તત્પરપણું અને જ્ઞાતિહિત, દેશહિતના સંબંધમાં ઉઠાસીન ભાવ અને કેટલીક વખત વિરુદ્ધ વર્તન જોઈને જગતમાં નિંદાપાત્ર બતાય છે. વ્યવહાર શુદ્ધિ તરફ તો નજર જ દેખાતી નથી. માત્ર ગમે તેમ કરીને પૈસા મેળવવામાં જ તત્પર જણાય છે. સત્ય તે પ્રમાણિકપણું વિસરી જવામાં આવ્યું છે. ગરીબને જોઈને દયાને બદલે નિરંદર આવે છે. ગુણી ઉપર પ્રેમ ન કરતાં હામી કરવામાં આવે છે. અમુકના પાપે આજે સમગ્ર જૈનસમાજ માર્ગોપદ્રવ્યતામાં ખળી રહ્યો છે. તેમાંથી તેનો ઉદ્ધાર શીલ કરવા ખરીય પ્રયત્નની જરૂર છે.

સ. ક. વિ.

સત્પુરુષનો કોપ કેવો હોય ?

હુર્જનની મૈત્રી જેવો હોય

હુર્જનને પ્રાયઃ સ્નેહ હોય જ નહિ તેમ સત્પુરુષને પ્રાયઃ કોપ હોય જ નહિ. કદી હુર્જનનો સ્નેહ થાય તો પણ તે લાંબો સમય રહે નહીં તેમ સત્પુરુષનો કોપ પણ લાંબો સમય ટકે નહિ. કદાચ હુર્જનનો સ્નેહ ચિરકાળ રહે તો પણ તે ફળે નહિ. અર્થાત્ સ્નેહનાં જે મીઠાં ફળો, તે તો તેનાથી પ્રાપ્ત ન જ થાય. તેવી જ રીતે કદી સત્પુરુષનો કોપ લાંબો સમય રહ્યો હોય તો પણ તેનું ફળ-કોષના જે ઉચ્ચ અને કટુ ફળો છે તે તો સત્પુરુષના કોપથી ન જ નીપજે. આ પ્રમાણે સત્પુરુષનો કોપ, હુર્જનની મૈત્રી સદૃશ, સુભાષિતકારોએ વર્ણવેલ છે તે યથાર્થ જણાય છે. તેને આપણે સહજ વિસ્તારથી જોઈએ.

નીચની સામાન્ય વ્યાખ્યા એવી થઈ શકે કે-જેઓ નીચ-હલકા કાર્યો કરનાર હોય, નીચા વિચારો ધરાવનાર હોય, નીચું જીવન જીવનાર હોય તેઓ નીચ ગણાય છે. બીજા શબ્દોમાં તેને ખળ યાને હુર્જનના નામથી પણ સંજોગવામાં આવે છે. આવા માણસોને પ્રથમ તો કોઈની સાથે સ્નેહ થતો જ નથી, કારણ કે તેવાઓનાં હૃદયમાં સ્વાર્થભાવની અતિમાત્રા હોવાથી, નિઃસ્વાર્થ સ્નેહને ત્યાં સ્થાન જ નથી હોતું. સ્વાર્થી સ્નેહને યથાર્થ સ્નેહ કહી શકાય જ નહિ, તેથી જો કદાચ તેવાઓનો સ્નેહ જણાય તો તેનું કારણ એમ જ જાણવું કે-આ સ્નેહના મૂળમાં સ્વાર્થનું મિશ્રણ જરૂર સિંચાયેલ હોવું જોઈએ, તેવા લોકોનો એવો સ્નેહ પણ કાયમ ટકતો નથી, કારણ કે-જે સૌજન્યતા, ઐક્યતા, વિગેરે ગુણો સ્નેહના નીભાવ માટે હોવા જોઈએ તેનો તો ત્યાં સદંતર અભાવ જ વર્તતો હોય છે. પછી તેવો સ્નેહ ક્યાં સુધી ટકી શકે ? કદાચ સંજોગવશ તેવો સ્નેહ લાંબો સમય રહ્યો હોય તો પણ તે નિષ્ફળ નીવડે છે. અર્થાત્ સ્નેહ વૃક્ષના જે મિષ્ટ ફળો-ઉદારતા, ઐક્યતા, સમર્પણ, અનન્ય બ્રાતૃભાવ ઇત્યાદિ છે તે ત્યાં હોતા નથી. ફળ વિનાના વૃક્ષને કોણ સેવે ? બસ, હુર્જનનો સ્નેહ હોય નહિ અને હોય તો વ્યર્થ હોય એ અત્ર જાણી શકાય છે.

લક્ષ્મીવંત ધવલશેઠ શ્રીપાળકુમાર સાથે સ્નેહ કરવા ઇચ્છતા ન હતા, પણ સંજોગે તેમ કરવા તેમને પ્રેર્યા, પણ હુર્જનનો સ્નેહ લાંબો સમય ક્યાંથી ટકી શકે ? તક મળતાં જ તેણે શ્રીપાલને હુઃખમાં નાખવા પ્રયત્ન કર્યો. આ

પ્રમાણે દુર્જનને સ્નેહ થાય નહિં છતાં થયો તો કાંચો સમય ટકી ન શક્યો. ફરી વળત શ્રીપાળની સજ્જનતાથી સ્નેહના તુરંત તંતુઓનું અનુસંધાન થયું અને એ સ્નેહ લાગ્યો તો પણ ધવલશેડની દુર્જનતાથી-રમા અને રામા (લક્ષ્મી અને સ્ત્રીઓ) ના લોભથી એ કૃત્રિમ સ્નેહ આગરે નિષ્ક્રમ નીવડ્યો. અર્થાત્ કાયમ ભડું કરનારનું બૂરું ચિંતવ્યું. પરિણામે શ્રીપાળને મારવા જતાં પોતાનું જ મૃત્યુ થયું.

સત્પુરુષના કોપની સરખામણી અત્ર દુર્જનના સ્નેહની સાથે કરી છે તેથી આપણે દુર્જનના સ્નેહનું ન હોવાપણું, હોય તો ચિરકાળ ન ટકવાપણું, કદી ચિરકાળ ટકે તો ફળ રહિત હોવાપણું જોઈ ગયા છીએ. એ પ્રમાણે સત્પુરુષને કોપ પ્રાયઃ હોતો જ નથી. શાંતતા એ સત્પુરુષનું મુખ્ય લક્ષણ હોય છે. સર્વ જગત્તુઓ ઉપર ક્ષમાભાવ રાખવો એ સત્પુરુષને ખાસ કર્તવ્યરૂપ હોય છે. અપકારી ઉપર પણ ઉપકાર કરવાનું લક્ષ, સત્પુરુષને સદાકાળ વર્તતું હોય છે ત્યાં પછી કોપને સ્થાન જ ક્યાંથી મળી શકે ? ચંડકૌશિકે પ્રભુ વીરને ઉગ્ર ક્રોધથી ડંશ માર્યો, છતાં પ્રભુએ તો ક્ષમા અને અપૂર્વ શાન્તિથી તેને બાંધવાક્યો સુણાવી તેનો ઉદ્ધાર કર્યો. આ પ્રમાણે સત્પુરુષને કોપ થાય જ નહીં. કદી સંજોગાનુસાર થઈ જાય તો ચિરકાળ ટકે નહિ. જેમ શ્રી પ્રસન્નચંદ્ર રાજર્ષિએ પોતાના બાળ રાજપુત્રને પીડતા એવા મંત્રીઓ ઉપર માત્ર મનથી ક્રોધ કર્યો, પણ તે ક્રોધ ક્ષણસ્થાયી નીવડ્યો અર્થાત્ બીજી જ પળે પરિણામ પલટાઈ ગયા. કદી સત્પુરુષનો કોપ ટકે તો પણ તેનું માહું ફળ ન જ મળે. જો કોપનું ફળ પ્રગટે તો તેને યથાર્થ સત્પુરુષ ન જ કહી શકાય. જેમ શ્રી વાલી મુનિએ અષ્ટાપદ પર્વતને ઉખેડી, સમુદ્રમાં ફેંકી દેવાના અવિચારી કાર્યથી રાવણને ઢંડ દેવા વિચાર કર્યો, પરિણામે તેમણે ડુંગરને ચરણથી ઢગાવ્યો, રાવણ ઉપર અગણિત ભાર આવી પડ્યો અને તેથી રાવણ રડવા લાગ્યો. ગસ, તુરંત જ શ્રી વાલી મુનિએ તેને મુક્ત કરી દીધો. એટલું જ નહિં પણ તેમના મનમાં કોપનો અંશ પણ રહ્યો નહિં. આટલું કરવું પડ્યું તે પણ ન-ફૂટકે અને મહાન તીર્થના રક્ષણાર્થે જ.

આ ઉપરથી એ ઉત્તમ બોધ નીકળી શકે છે કે-સત્પુરુષને કોપ હોય નહિં અને હોય તો નિષ્ક્રમ હોય; તેમજ દુર્જનની મૈત્રી થાય નહિં અને થાય તો પણ તે વ્યર્થ હોય. શ્રી યશોવિજયજી ઉપાધ્યાય કહે છે કે—

ન હોયે હોય તો ચીર નહિં. ચીર રહે તો ફળ છેલો રે;
સજ્જન ક્રોધ તે એલવો. જેલવો દુર્જન નેલો રે.

રાજપાળ મગનલાલ બહોરા

પ્રશ્નોત્તર

(પ્રશ્નકાર—શા. પુ'જરામ અમથાસાસ-આબેસ.)

પ્રશ્ન ૧—કેપની, દાંતની, કાઠની, લોઢાની ને પાપાણુની પ્રતિમા ઘરદેરા-સરમાં પધરાવવાનો નિષેધ છે તેનું શું કારણ ?

ઉત્તર—એનું ખાસ કારણ જ્ઞાનીગમ્ય છે. કેટલુંક આપણે પણ સમજી શકીએ તેમ છે, પરંતુ એમાં ખાસ કરીને આજ્ઞાને જ પ્રમાણ માનવી.

પ્રશ્ન ૨—દેરાસર ભમતી વિનાનું હોય તો ચાલી શકે ?

ઉત્તર—દેરાસર ફરતી ભમતી ન હોય તો દેરાસરની ભીતને લગતી જ અશુચિ વિગેરે ધવાથી આશાતના થાય માટે ભમતી હોવાની જરૂર છે.

પ્રશ્ન ૩—કોઈ પણ પ્રતિમાનું અંગ ખંડિત થયેલ હોય તો તે પૂજી શકાય ?

ઉત્તર—અંગ ખંડિત હોય તે ન પૂજાય, પણ કયું અંગ ને કેટલું ખંડિત થયેલ છે તે જાણ્યા બાદ તેનો નિર્ધાર થઈ શકે.

પ્રશ્ન ૪—દેવદ્રવ્ય, જ્ઞાનદ્રવ્ય, સાધારણદ્રવ્ય એછે વ્યાજે લાવી વધારે વ્યાજ ઉપજાવે તો તેમાં દોષ લાગે ખરો ?

ઉત્તર—એ દ્રવ્ય વ્યાજે લાવવાનો વ્યવહાર જ ન કરવો કે જેથી દોષ લાગવાની સંભાવના ઉદ્ભવે.

પ્રશ્ન ૫—દેવદ્રવ્યથી દૂષિત થયેલ માણસને શ્રીસંઘ તેની પાસેથી એાછું-વત્તું લઈને મુક્ત કરી શકે ?

ઉત્તર—શ્રીસંઘને તેમ કરવાની સત્તા છે.

પ્રશ્ન ૬—જીવ મરણ પામ્યા પછી ક્યારે નવા ભવનો આહાર લેય અને તે ભવમાં ભોગવવાના કર્મ ક્યારે ઉદયમાં આવે ?

ઉત્તર—જીવ અન્ય ભવમાં સમશ્રેણીએ ઉપજવાનો હોય તો પહેલે સમયે જ આહાર લેય ને તે ભવમાં ભોગવવાનાં કર્મો ઉદયમાં આવે. વિચલગતિ કરે તો એક, બે કે ત્રણ સમય આહાર વિનાના જાય અને ઉપજવાને ઠેકાણે ઉપજે કે તરત આહાર લેય. દરેક જીવને કર્મોદય તો પહેલા સમયથી જ શરૂ થાય.

૪૦૭

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

[નાદ]

પ્રશ્ન ૭—ગળીમાં રંગેલા વસ્ત્રો વપરાય ? તેમાં છવેત્પત્તિ થાય ?

ઉત્તર—ગળીના અંશવાળાની વાત જુદી છે પરંતુ ખાસ ગળીમાં રંગેલા વસ્ત્રો શ્રાવક વાપરે જ નહીં અને તેમાં અમુક સમયે શરીરના પ્રસ્વેદાદિનો સંબંધ થવાથી છવેત્પત્તિ થાય.

પ્રશ્ન ૮—જે ઘરમાં પ્રસૂતિ થયેલ હોય તે ઘરમાં જન્મનાર માણસ પૌષ્ઠ કરી શકે ?

ઉત્તર—કરી શકે. સામાયિક, પૌષ્ઠ, પ્રતિક્રમણ વિગેરે ક્રિયા માટે નિષેધ નથી. માત્ર મુખે સૂત્રોચાર કરવાનો નિષેધ છે.

પ્રશ્ન ૯—૧૮ પ્રકારના પુરુષ, ૨૦ પ્રકારની સ્ત્રી ને ૧૦ પ્રકારના નપુંસકો દીક્ષાને અયોગ્ય કહ્યા છે તે વિગતથી જણાવશો ?

ઉત્તર—તે જાણવા માટે પ્રવચનસારોદ્ધારમાં વિગત આપેલ છે તે વાંચો. અહીં ટૂંકમાં લખી શકાય નહીં.

પ્રશ્ન ૧૦—ઝડેરા માણસને દીક્ષા આપી શકાય ?

ઉત્તર—તદ્દન સાંભળી ન શકે તેવા ઝડેરાને દીક્ષા આપી ન શકાય, કારણ કે તેનાથી ચારિત્ર યથાર્થ પાળી શકાય નહીં.

પ્રશ્ન ૧૧—સંવચ્છરી પ્રથમ શુદ્ધિ ૫ ની હતી તે શુદ્ધિ ૪ ની શા માટે કરી ?

ઉત્તર—એનું કારણ કદપસૂત્રમાં દર વર્ષ સાંભળવામાં આવતું હશે, છતાં પૂછે છે તો તેનું કારણ શુરુમહારાજને પૂછશો.

પ્રશ્ન ૧૨—ઋષલ, અંદ્રાનન, વારિષેણ ને વર્ધમાન—એ ચાર નામ શાશ્વત છે એટલે શું સમજવું ?

ઉત્તર—પાંચ ભરત ને પાંચ ઐરવતની મળીને દશ ચોવીશીમાં એ ચાર નામ અવસ્થ આવે છે તેથી તે ચાર નામ શાશ્વતા જાણવા. જ્યારે એ દશ ક્ષેત્રમાં તીર્થંકર વિચરતા ન હોય ત્યારે મહાવિદેહમાં વિચરતા વીશ વિહરમાનમાં પણ એ ચાર નામો પ્રાપ્તે હોય છે.

પ્રશ્ન ૧૩—ઝાધુ સાધ્વી વસ્ત્રપાત્રાદિ ઉપર મમત્વભાવ—આસક્તિ રાખે તો તેને પરિચ્છેદ સંજોગી દોષ લાગે ?

ઉત્તર—પરમાત્માએ મૂર્છાને જ પરિચ્છેદ કહ્યો છે, તેથી તેના પર મૂર્છા રાખનારને પરિચ્છેદ સંજોગી દોષ લાગે.

અંક ૧૧ મો]

પ્રતોત્તર

૪૦૪

પ્રશ્ન ૧૪—કલંકો ક્યારે થયો ? અથવા ક્યારે થવાનો છે ?

ઉત્તર—એ સંબંધમાં નિસ્વાર કહી શકાય તેમ નથી.

પ્રશ્ન ૧૫—ભરતચક્રીને આરિસાલુવનમાં કેવળજ્ઞાન થયું ત્યારે ઇંદ્રે તેને મુનિવેષ આપ્યો હતો ?

ઉત્તર—મુનિવેષ આપ્યાનો ઉલ્લેખ છે.

પ્રશ્ન ૧૬—એકેન્દ્રિયથી માંડીને પંચેન્દ્રિય સુધીનો કોઈ પણ જીવ મનુષ્ય થઈને એ જ ભવમાં મોક્ષે જઈ શકે ?

ઉત્તર—ચારે ગતિમાંથી આવીને મનુષ્ય થઈ મોક્ષે જઈ શકે છે, પરંતુ તેમાં તિર્યંચો પંચેન્દ્રિય અને પૃથ્વી, પાણી ને વનસ્પતિરૂપ એકેન્દ્રિય બાણવા.

પ્રશ્ન ૧૭—નવાણુ પ્રકારી પૂજામાં અસવ્ય સિદ્ધાચળને નજરે જ ન દેખે એમ કહેલ છે તે ઝરાળર છે ?

ઉત્તર—ઝરાળર છે. એમાં શંકા કરવાનું કારણ નથી. બાકી દેખવા માત્રથી કડ્યાણુ સમજવાનું નથી. કડ્યાણુ તો તેને ઝરા રૂપે ઓળખવાથી જ છે.

પ્રશ્ન ૧૮—કોઈ માણસને કાયમ જિનપૂજા કરવાનો નિયમ હોય તેના ઘરમાં સુવાવડ આવે ત્યારે તેણે કેમ કરવું ?

ઉત્તર—સ્નાન કરી પવિત્ર ઘઈ રંગમંડપમાં પ્રવેશ કરી પ્રભુની અબ્રપૂજા ને ભાવપૂજા કરવી; અંગપૂજા ન કરવી.

પ્રશ્ન ૧૯—ચંદ્રરાજ કુકડો મટીને મનુષ્ય જેમાં પડવાથી થયો હતો તે સૂરજકુંડ હાલ ક્યાં છે ?

ઉત્તર—કુમારપાળ રાજના દેરાસરની નીચે છે એમ દંતકથા છે.

પ્રશ્ન ૨૦—ઉપધાન વહેનારે ઉપધાન વહ્યા પછી કઈ કઈ કરણી કાયમ કરવાની હોય છે ? અને કેટલી ઉમરવાળો ઉપધાન વહી શકે ?

ઉત્તર—આ બાબત ઉપધાન વહેવરાવનાર મુનિરાજને પૂછવું.

પ્રશ્ન ૨૧—કેશર જિનપૂજામાં વાપરી શકાય ?

ઉત્તર—જરૂર વપરાય, પણ શુદ્ધ હોવાની ખાત્રી કરીને વાપરવું.

પ્રશ્ન ૨૨—જૈનધર્મમાં ક્રિયામાર્ગની મુખ્યતા છે કે જ્ઞાનમાર્ગની ?

ઉત્તર—યોગ્ય અવસરે બંનેની મુખ્યતા ગતાવેલ છે, તેથી ક્રિયામાર્ગનો નિપેધ કરવો નહીં; પરંતુ અવિધિ અને અશુદ્ધિનો નિપેધ કરવો.

કુંવરજી

મંત્રનું સ્મારક

સિદ્ધાચળની શીતળ છાંયા છોડીને એક વખત શાંતમૂર્તિ શ્રી કર્પૂરવિજયજી મહારાજ પાટણ આવ્યા હતા. ૧૫ વર્ષ પહેલાની વાત છે. તે વખતે અમારી એક મંડળી હતી. પાટણમાં એક સ્વતંત્ર શિક્ષણ માટેની સંસ્થાના વિચારો અમારા મંડળમાં ચર્ચાતા હતા. અમે તો ગંધા યોજનાઓ વિચારનારા, કાર્ય કરનારા અને જરૂર પડે તો સંસ્થાના પ્રત્યેક કાર્યમાં રસ લેનારા, પણ સંસ્થા ચલાવવાને પૈસા જોઈએ તેનું શું કરવું ? તે વિચાર અમને મૂંઝવતો હતો. પાટણ આમ તો સમૃદ્ધ ગણાય પણ નવી સંસ્થા માટે પૈસા તુરત ન મળે. અમે મહારાજ-શ્રીને વાત કરી. એમને એ વાત ગમી. તેમના ભક્ત શ્રી ત્રિલોચનદાસ પર પત્ર લખ્યો. મેં પણ એક પત્ર યોજના વિષે તેમને લખ્યો અને તુરતજ તેમનું વચન મળી ગયું. રાધનપુરમાં શિક્ષણપ્રેમી શેઠ શ્રી કાન્તિલાલભાઈ તેમના પૂજ્ય પિતાશ્રીના નામથી જે છાત્રાલય ઉઘાડે છે તે જ એ વિદ્યાભુવન. થોડા વર્ષો પાટણમાં રહી વિદ્યાભુવનને રાધનપુર લઈ જવું પડ્યું અને ત્યાં તે છાત્રાલય બની ગયું. શ્રી પ્રભુદાસ પારેખ આ સંસ્થાના વ્યવસ્થાપક હતા અને તે સંસ્થાના કેટલાક વિદ્યાર્થી સારા શિક્ષકો ગણાય છે.

x

x

x

સ્રીકેળવણી માટે તેમને ખૂબ જ પ્રેમ હતો. સ્ત્રીઓ અજ્ઞાત રહેશે ત્યાંસુધી આપણા ઘરો કે આપણો સમાજ ન જ સુધરે. તેમણે મને એક પુસ્તક લખવા પ્રેરણા કરી અને મેં કન્યાસફ્દ્રોધમાળા લખી. તેમને તે ગહુ જ ગમી અને તે પુસ્તકની તેમણે બે આવૃત્તિ કરી પ્રચાર કર્યો, એટલું જ નહિ પણ જ્યાં જ્યાં તેઓશ્રી ગયા ત્યાં ત્યાં કન્યાઓને શિક્ષણ મળે તે માટે તેઓશ્રી ખૂબ કાળજી રાખતા. આ પછી તો કરીઆવર અને ગૃહલક્ષ્મી પણ તેમણે જ તૈયાર કરાવ્યાં. સોળ સતીઓનું પુસ્તક પણ તેમની પ્રેરણાને આભારી છે, એટલું જ નહિ પણ નસુક્કાર ને કરેમિ ભંતે, જૈન તત્ત્વપ્રવેશકજ્ઞાનમાળા વગેરે ઘણાં પુસ્તકોના તેઓ પ્રેરક હતા. જનતાના મોટા સમૂહને જૈન ધર્મના સિદ્ધાંતો સાદી ભાષામાં મળે તે તેમની અહોનિશ ઇચ્છા રહેતી.

x

x

x

સાહિત્યનો તેમને શોખ હતો. એવા અભ્યાસી હતા કે તેઓ વખત

અંક ૧૧ માં]

સંતત્વ સમારક

૪૦૨

મળતાં પુસ્તકો વાંચતાં એટલું જ નહિ પણ તેની નોંધ કરતા; તેનો સાર લખતા અને તે પર વિચાર કરી લેખો પણ લખતા. ધર્મક્રિયામાં ખૂબ રસ લેતા. શુદ્ધ ગણતા પ્રતિક્રમણમાં તે જીવનનું દર્શન કરતાં અને આત્મશુદ્ધનો પંથ નિહાળતા. નવા વિચારો તેઓ જરૂરી પડ્યાવી લેતા અને યુવક પ્રવૃત્તિ કે રાષ્ટ્રીય પ્રવૃત્તિ તેઓ આનંદથી જોતા.

અમદાવાદની મહાસભા ભરાવાની તૈયારી હતી. પાટણમાં પૌલ રિચાર્ડ શ્રી અરવિંદ ઘોષના મિત્ર, જગતના મુસાદર આવ્યા હતા. શ્રી પાટણ જૈન મંડળ ઓર્ડિંગ સામેના તે વખતના અરવિંદ આશ્રમમાં તે રહેલા. એક દિવસ શ્રી પૌલ રિચાર્ડને મહારાજશ્રી મળવા આવ્યા. ઘણું કરીને પ્રાર્થનાનો સમય હતો. જન્ને યોગીઓ મળ્યા. શ્રી પૌલ રિચાર્ડ મહારાજશ્રીને પૂછ્યું કે તમે અંતરનો અવાજ સાંભળો છો? મહારાજશ્રીએ જવાબ આપ્યો:- તમે અંતરનો અવાજ કોને કહો છો? પછી તો શ્રી પૌલ રિચાર્ડ પોતાની લાક્ષણિક શૈલીમાં આત્માની ઓળખ આપી અને મહારાજશ્રીએ કહ્યું-અમારા જૈન ધર્મમાં પણ આત્માની આવી જ મહત્તા છે. આત્માની સાથે તો કોઈ કોઈ શુભ ઘડીએ વાતો થાય છે. પણ તમારી જેમ હંમેશ તો નહિ જ.

પાક્ષીતાણામાં પૂ. ગાંધીજી આવ્યા હતા. મહારાજશ્રીને લાગ્યું કે ગાંધીજી સાથે વાતો થાય તો કેવું સારું? કોઈ મિત્રે ગાંધીજીને આ વાત કરી. ગાંધીજી મહારાજશ્રીને મળવા આવ્યા. દસેક મિનિટ બેઠા અને ગાંધીજીએ તો સાધુ-સમાજની દશા વિષે વાત કરી. મહારાજશ્રી સાંભળી રહ્યા અને છેવટે કહ્યું: તમે જે આંદોલન કરો છો તેમાં મારી પૂર્ણ શ્રદ્ધા છે. અહિંસાને તમે જગત પ્રસિદ્ધ કરી છે. જન્ને હુસીને છૂટા પડ્યા.

x

x

x

પાટણનો કલેશ વધતો જતો હતો. કોર્ટમાં કેસ ચાલતો હતો. ઘેરઘેર કલેશના વાયરા પહોંચી ગયા હતા. સંઘ અને સોસાયટી જન્ને નવા નવા છાપાઓ કાઢીને એક ઊજ્જવળ દોષો બહાર મૂકતા હતા. મેં મહારાજશ્રીને કહ્યું-આનો શો ઉપાય? આ દશા ભારે વિષમ છે. જૈનસમાજનું શું થવા બેઠું છે? તેમણે કહ્યું કે-શ્રાવકો જો ધારે તો એક જ દિવસમાં ઝગડાનો અંત આવે, પણ જ્યાંસુધી સાધુઓને વળગીને આપણે બેસી રહીશું ત્યાંસુધી કશું થવા સંભવ નથી.

મહારાજશ્રી તળાજમાં હતા. પાક્ષીતાણાની હવા કરતાં તળાજની હવા

૪૦૭

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસાર.

[માહ

તેમને વિશેષ અનુકૂળ પડતી. એક દિવસ ફરતા ફરતા સ્ટેશન પાસેના વિશાળ મેદાન તરફ તેમની દૃષ્ટિ પડી. તેમણે જાણવું કે-‘પાલીતાણામાં ઘણી સંસ્થાઓ છે. આ તાલધ્વજની શીતળ છાયામાં એક ગુરુકુળ અને તો આસપાસના કેટલાએ ગામડાના ગાળકોમાંથી રત્નો સાંપડે. આ તરફ કોઈનું ધ્યાન કેમ નથી ગયું?’ મારાથી બોલાઈ જવાયું-‘મહારાજશ્રી! તળાબમાં તો એવા પૈસા નથી, ભાવનગર પોતાની સંસ્થા પણ બહારના પૈસાથી ચલાવી બાંધે છે, પણ આપશ્રી હાથમાં ઈયો તો ભાવનગરમાંથી કે આસપાસથી કોઈ જરૂર નીકળી આવે.’

પણ એ દિવસ ન જ આવ્યો તે ન જ આવ્યો.

આવા એક સંતનું સ્મારક જૈનસમાજ ઊભું કરશે કે? આ યોગીને જૈનસમાજ, તેમના પ્રેમીજનો, ભક્તો, ભૂલ્લી જશે શું? તેમનું કાર્ય તો ચાલુ રહેવું જોઈએ. તેમના સ્મારક તરીકે ઘણું ઘણું થઈ શકે. તળાબમાં એક વિદ્યામંદિર ઊભું કરી શકાય. શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા મારફત એક ગ્રંથમાળા આપે છે તેને સ્થાયી રૂપ આપી શકાય. સિદ્ધાચળની છાયામાં તેમના સ્મારક રૂપે ગૃહસ્થ જ્ઞાનમંદિર ઉઘાડી શકાય. કન્યાકેળવણી માટે પ્રત્યેક વર્ષે એકાદ પુસ્તક બહાર પડે તેવી યોજના થઈ શકે. કોઈ સ્થાયી અને ચિર-સ્મરાણીય કામ થવું જોઈએ.

શ્રીમદ્ સદ્ગુણાનુરાગી શાંતભૂતિ એ સંતના પ્રેમીજનો આ પ્રાર્થના સાંભળશે કે?

કૂલચંદ હરિચંદ દોશી મહુવાકર

એક ઉદાર ગુલામ

એક વાડીના રક્ષક તરીકે બેઠેલા ગુલામ પાસે એક બહુ ભૂખ્યો કુતરો આવ્યો. ગુલામે તેને ભૂખે ટળવળતા જોઈ પોતાને નોકરીને અંગે મળતા બે રોટલા બવરાવી દીધા. કુતરો રાત્રી થઈને પુંછડી હલાવવા માંડ્યો. તે દૃશ્ય જોનાર એક શ્રીમાન્ ગૃહસ્થે ગુલામને પૂછ્યું કે-‘તું હવે શું ખાઈશ?’ તેણે કહ્યું કે-‘હું રોજે (ઉપવાસ) કરીશ, આ કુતરો ભૂખે ટળવળે ને હું ખાઉં તે મને યોગ્ય લાગ્યું નહીં.’ પેલા શ્રીમાને તેની આવી અપૂર્વ ઉદારતા જોઈ તેના માલેકને મળી તેને ગુલામીમાંથી મુક્ત કરાવ્યો અને વાડી ખરીદી લઈ ગુલામને બક્ષીસ આપી. કહો, બેમાં કોણ ઉદાર?

પ્રભાવિત-પુરોહિત

અભયકુમાર

(અનુસંધાન પૃષ્ઠ ૩૮૩ થી)

Birds of the same feather fly together.

સંધ્યાના ઓળા પથરાવા માંડ્યા છે. સીમમાંથી સારો દિવસ અંગ તોડી મહેનત કરનાર ને ધૂળમાંથી ધાન્ય પેદા કરનાર, વળી જગતના તાત તરિકેનું બિરુદ ધરાવનાર ખેડૂતવર્ગ પોતાના બહાસા મળદો સહિત નગર તરફ પ્રેકુલ વહેને માછે ફરવા માંડ્યા છે. કારીગર ને મજૂરગણના નાનકડા સમૂહો અહીંતહીં વાતો કરતાં, દિવસની કમાણીનો આંક કાઢતાં, તેમજ આવતા દિન માટેની કામગીરી નિરધારતાં દૃષ્ટિગોચર થાય છે. એકાદા ખૂણામાં મોજડા ને નટખટ તરિકે પ્રસિદ્ધિ પામેલા માનવીઓની મંડળી ભેળી મળી અલકમલકની વાતો કેવા શૃંગપૂરછવિહીન આખ્યાયિકાઓના પ્રવાહમાં મોજ માણી રહી છે.

ત્યાં સહજ એક સુંદરાકૃતિ ને વિચિત્ર વેષ-સજ્જિત વ્યક્તિએ અજાણી પમાડે તેવી વાર્તા કહેવાનો આરંભ કર્યો. સૌ એ પ્રતિ કાન માંડી રહ્યા.

“જેના પ્રત્યેક ગાત્રો યૌવનાવસ્થાના તરવરાટથી શુદ્ધાળની કળી સમા ખીલી રહ્યાં છે અને જેનો ચહેરો નિરખતાં મલમલાના મન મુગ્ધ થાય છે. વળી જેના અંગ પર અલંકારો પણ ઉચિત રીતે પહેરેલાં હોવાથી ઓભામાં વૃદ્ધિ

કરે છે એવી એક તરુણી, ચંદ્રજ્યોત્સ્નાના અજવાળામાં, લગભગ મધ્ય નિશાકાળ થવા આવ્યો છે તેવા સમયે, હાથમાં પૂજનસામગ્રી સહિત વસ્તીથી દૂર નિર્જન પ્રદેશમાં એકલી ચાલી જાય છે. વિના રોકડોકે, રંચ માત્ર ગભરાટ કે ભીતિ વગર હંસગતિએ આગળ વધે છે.

ત્યાં અચાનક ચારેક ચોર સામા મળે છે. શુકનમાં જ આવું સુંદર ભક્ત્ય મળવાથી તેના આનંદનો પાર રહેતો નથી. જહી દાગીના ઉતારવાની હાકલ પડે છે.

પણ અરે! આ શું? જરા પણ ભય વિના, તરુણી નમ્ર સ્વરે કહે છે કે- ‘ભાઈઓ! આ દાગીના જરૂર તમને ઉતારી આપીશ, પણ મારી પ્રતિજ્ઞા પૂરી કરીને પાછી આવું એટલી ધીરજ તમારે ધરવી ઘટે.

સાંભળો, મનપસંદ વર મેળવવા હું જગીચામાંથી શુભ રીતે દૂલો લાવી કામ દેવની પૂજા કરતી હતી. એમ કરતાં એક વાર માળીના હાથમાં પકડાણી. ખરેખરી વાત કહી દીધી; એટલે તેણે મારી પાસેથી પરાણીને સાસરે જવાનીને પ્રથમ રાત્રિએ મળવાનું વચન લઈ સુકત કરી. આજે શ્વસુરગૃહપ્રવેશનો પ્રથમ દિન છે. પતિ સહુ પ્રથમ વાર્તાલાપ કરી, મારી

પ્રાણ્યકાળની વાત જણાવી, વચનપૂર્નિ અર્થે આજા નેમવી, હું માળીના આવાસ તરફ જઈ રહી છું. હાલ મને આ સ્થિતિમાં જવા થો, પાછા ફરતાં આ સર્વ દાગીના આપીને જ હું ઘેર પાછી ફરીશ. મારા વચનમાં વિશ્વાસ રાખો. '

સાદી ને સ્ત્રીધી વાતથી ચોરોના દિલ પીગળ્યા. તરુણી આગળ વધી. થોડું અંતર કાપતાં જ રાક્ષસી માનવનો ભેટો થયો. એને પણ મોજ માણવાનો મનોરથ થયો, છતાં તરુણીમુખે સ્ત્રીધું ને સરલ જ્યાન સાંભળ્યું ત્યારે પાછા ફરવા સુધી થોભવાનું મુતાસિગ ધાર્યું.

આમ મધ્યરાત્રિ થતાં માળીના આવાસના કમાડ ઠોકાયા. જેની સ્મૃતિમાં પુષ્પચાર બાળાની પ્રતિજ્ઞાનો લવ સરખો પણ લાગ્યે જ સંધરાયેલો. તેણીને નજર સામે પતિગૃહેથી આવેલી અને પ્રતિજ્ઞા પાળવાને ઉત્સુક જોઈ વર્ષો પૂર્વેની વાત યાદ આવી. મશ્કરીમાં બોલાયેલ અક્ષરો ગંભીરરૂપે પરિણમ્યા નિહાળી માળીની નિદ્રા તો ઊઠી ગઈ, પણ સાથેસાથ અંતરનો દરવાજો પણ ઊઘડી ગયો. તરુણી પ્રત્યે એક ઢીકરી જેવો સ્નેહ પ્રગળ્યો, વચન પાળવા અર્થે તેણીએ ખેડેલા સાહસ અને એમાં પતિએ પૂરેલા સુરથી એ મુગ્ધ ગન્યો. તેણે વસ્ત્ર-દાગીનાની સારી ભેટ સાથે તેણીને પાછી વિદાય કરી.

તરુણીનું હૃદય આગતના સત્કારથી થનગની ઊઠ્યું. સાચને આંચ નથી

આવતી એ વચન પ્રતિની શ્રદ્ધા બળવત્તર ગતી.

પણ આશ્ચર્યનો સૂર્ય મધ્યાહ્ને તો ત્યારે પહોંચ્યો કે પાછા વળતાં રાક્ષસ તેમજ ચોરો તરફથી પણ કદર્યના પામવાને બદલે માજણ્યા ભાઈ જેવો સત્કાર થયો અને વધારામાં સાસરવાસો મળ્યો ! તે પોતે પણ આનું કારણ કહી શકી નહીં. સરળાકુદયી તન્વંગીના દર્શને આ કપરા માનવ અંતરોમાં પણ ઉન્નત પ્રગટાવ્યો. એ શુભ શકુને તેઓને ધાર્યા કરતાં અતિ ઘણું પ્રાપ્ત થયું. તેઓએ જ્યારે સાંભળ્યું કે-માળી જેવો પુષ્પપરીક્ષક મ્હોંમાં આવેલ ડોળિયાને વિનાચાખ્યે જવા દે છે ! અરે ! સુવાસિત કુસુમને વગરસુંધે પાછું ફેરવે છે ! અને ઉપરથી પહેરામણી આપે છે તો શું તેઓ તેનાથી અધમ છે કે-આ ઉમંગભરી યુવતિના માર્ગમાં કાંટા બડા કરે ! જીવનને ખાજું બતાવે !

એમ બને જ નહીં. એનાથી અધિકો સત્કાર કરી શ્વસુરગૃહે જવા દેવામાં જ તેમની શોભા છે. એમાં જ દૈવ રાજી રહે. આમ સત્યના પ્રભાવે ગુઢા ગુઢા અંતરોમાં કોઈ અણકદપેલા ભાવો પ્રગટ્યા અને આ નવયૌવના લઈ ગયા કરતાં અતિ ઘણી સમૃદ્ધિ સાથે હસતે મુગ્ધે પાછી ફરી, સ્વપતિના નેત્ર સામે બહી થઈ. સર્વ વ્યતિકર યથાર્થ રૂપે જણાવ્યો.

બંધુઓ ! મારી આ ચમત્કારી કથા પરથી તમો સર્વને પ્રશ્ન છે કે એનાં

અંક ૧૧ મો]

પ્રભાતિક પુરુષ-અભયકુમાર

૪૧૭

ધારે પરાક્રમ કોણે દાખવ્યું ? અથવા
પતિ, ચોર, રાક્ષસ કે માળી એ ચાર-
માંથી કોની સાહુદયતા વધુ પ્રશંસાપાત્ર
લેખાય ? ”

આમ પૂણીહુતિનો ઘંટ વગાડીને એ-
ક્રીટશે શ્રોતાઓ પ્રતિ તે મીટ માંડી રહ્યો.
મુંડે મુંડે મતિર્મિત્તા ’ એ વાક્યાનુસાર
અને ‘ યથા પિંડે તથા વહ્નાંડે ’ જોવાની
વૃત્તિઓથી દોરાઈ, કેટલાકે Honey
Moon યાને સમાગમની પ્રથમ રાત્રિએ
અવહાર તથા ધર્મ-નીતિની મર્યાદાને
જરાવી જનાર પતિની સાહસિકતા વખાણી,
કેટલાકે મુખમાં આવેલ ભદ્ર તથા
દેનાર માળીને પ્રશંસાપાત્ર લેખ્યો, થોડાક
રાક્ષસની પ્રશસ્તિ ગાનાર નીકળ્યા અને એકે
તો ચોરને જ ધન્યવાદ આપ્યો. પરસ્પરના
મંતવ્યોની ચર્ચા કરતાં સૌ વિખરાયા.

કથા કરનાર વ્યક્તિએ ચોરપ્રશં-
સકતું કાંડું પકડી, જરા દૂર લઈ જઈ,
ફાગળથી કહ્યું:-

‘ બચ્યાજી ! આમવૃક્ષની કેરીઓ તમે
જ તફડાવી છે ને ? ’

ચોર-કેમ રે ! વાર્તાના રસમાં-તરુ-
ણીના નાદમાં દીવાનો તો નથી બન્યો ને ?
વચમાં કેરીઓની વાત ક્યાંથી લાગ્યો ?
હજી વસંતની ઇતિશ્રી થયા વિના ગ્રીષ્મના
આગમન કેવા ?

અભય-એક તો કરી ચોરી, હવે કરવી
શિરજોરી ! પણ મને પીછાની લે એટલે
આપોઆપ સમજાશે કે કથાકાર વ્યક્તિ

અન્ય કોઈ નહિ પણ મગધના સ્વામીનો
મહાનગ્રી અભય છે. કથાના નિમિત્તથી
એણે ચોર પકડી પાડ્યો છે.

મંત્રીશ્વરનું નામ શ્રવણ કરતાં જ
દીવાનો કહિનાર પોતે જ એરંડીયું પીધેલ
જેવો બની ગયો ! ગરમીનો પારો એકાએક
ઊતરી ગયો. ગુન્હો કરનાર જે ગભરામણ
અનુભવે અને ભાવી વિટંબણથી ડ્રૂજી
ઊઠે તેવી એના દેહની સ્થિતિ ધર્મ. સત્તાસ-
ચક અવાજ છતાં પ્રેમાળ વાણીથી મંત્રીએ
જણાવ્યું-‘ ભાઈ ! ગભરાવાની જરૂર
નથી, મનુષ્યમાત્ર ભૂલને પાત્ર છે; તેથી જ
To err is human યાને મનુષ્યા
વિસ્મરણશીલા: જેવી ઉક્તિઓ પ્રચલિત
બની છે, છતાં ખરેખરું વૃતાન્ત કહીશ
તો જીવને જોખમ નહીં થવા દઉં. વાર્તા-
માંની નવચૌવના સમ ‘સત્ય’ પર ભરોસો
રાખી ગુન્હો કળૂદી લે. ‘સત્યમેવ જયતે’
એ વાક્ય ત્રિકાળાબાધિત જ છે. સારાચે
રાજગૃહમાં એ એક જ ઉદ્યાન એવું છે કે
જ્યાં સદૈવ છએ ઋતુના ફળ નીપજે છે.
એમાં વસનાર પટરાણી વિશાલાપતિ
મહારાજા ચેટકની પુત્રી ચેલણા સતી નારી
છે, એના નિમિત્તે દેવી-સહાયથી આ
ઉદ્યાનના મંડાણ થયા છે. સતત જ્યાં
ચોટીપહેરો રહે છે ત્યાંથી કેરીઓ લાવ-
વાનું ત્હારું સાહસ પણ કાળીનાગના
મઠોમાં હાથ નાંખવા જેવું જ ગણાય.
એની પાછળ મને તો વિદ્યાની મઠદ અંને
કોઈ ખાસ કારણનું અનુમાન થાય છે. આવી

નાનો-ની નીચ જાણે પાંદા ચાર આ
જાતના ગણતા અગ્રિકૃતમાં ન ફરી પડે. '

મંત્રીશ્વર! આપવચમાં મહે ન્દાના
હો પશુ પ્રજાભારથી તમેલા યાને વૃદ્ધતા
અનુભવને પણ ટકર મારો તેવા છે.
હજારેને છકકટ મારી, અધાપિ કોઈતા
પંજમાં ન આવતાર, તથા સલામત રીતે
જીવનકાલ વહન કરનાર હું આજે તમારી
ચુંગાસમાં સપડાયો છું ને એક જ કારણથી-
મારી ધર્મવતી પ્રિયાને આસ્રક્ષણ ખાવાનો
હોકલ થયો. એ અણપૂર્યો કેમ રખાય ?
એટલે જ અવનામિની વિદ્યાના જોરે ગઢ
ગહાર મેડી, વૃક્ષને તમાવીને ઉદ્યાનના વૃક્ષ
પરથી મેં ફેરીઓ મેળવી. ચોક્કિદારોને
એની ગ્રંથ સરખી પણ ન આવી અને
કોટવાસનો ગજ પણ ન વાગ્યો. માનસ-
શાસ્ત્રના અભ્યાસી તમે જો ન મળ્યા
હોત તો એ વાતનો પડદો આટલો જાસ્તી
ન ઉઘડત. હવે આહિ તો મારો યા
જીવાયો. આ જ સાથેસાથે અતિકર છે. '

ઉપરનો ગનાવ વાર્તાના ચાલુ પ્રવા-
હને સ્પર્શ જોડી દે છે. ચેલણા પ્રતિ કઢ
પ્રેમ ધરાવનાર શ્રેણિકનૂપને સખત રક્ષણ
વચ્ચેથી આસ્રક્ષણ ગયાનું દુઃખ વિશેષ
લાગ્યું. રાજાની આંખમાં ધૂળ તાંબીને વસ્તુ
પ્રાપ્ત કરવી એ અશક્ય જ ગણાય. ત્યાં તો
વિનંતિ જ શોભે. આ ગનાવે ભૂપાળનો
ગુસ્સો વધારી મેડ્યો. ચોરને પકડાતાં
આખરી પયગામ આવ્યો અલયના શિરે
કે 'તમે તેમ કરી ચોરને પકડી લાવો,
નહિં તો તેની શિક્ષા તમે ખમો.'

કોંચા આસન સાથે જ તારી જવાબદારી
લખાયેલી છે. એવો કેમ અનાદિ કે
ચોરનો પત્તા મળ્યાનું સાંભળતાં જ
મગધેશનો કોપ વધી પડ્યો. મંત્રી નિવેદન
કરે તે પૂર્વે ચોરને ફાંસીને માચડે ચડાવે
દેવાનો હુકમ થયો અને એ સામે હરફ
પણ કોણ ઉચ્ચરે ?

આજ્ઞાલંઘો નરેન્દ્રાણમ્, અશસ્ત્રવધમુચ્યને
સર્વત્ર અંધકાર હોય ત્યાં બુદ્ધિમાન
કિરણ ફેંકી શકે. કેમકે—'Knowledge
is power' અથવા તે! બુદ્ધિર્યસ્ય વલ્લે
તસ્ય એ ટંકશાળી વચન છે. અલયકુમારે
હિંમતપૂર્વક રાજા પાસે આવીને નમ્ર-
તાથી ઉચ્ચાર્યું: 'મહારાજ! આ આસ્ર-
ક્ષણનો ચોર.'

શ્રેણિક-એને શિક્ષા કરવાનો હુકમ
અપાઈ ગયો છે. એમાં ખુદ તહારા આશ્ચર્ય
પણ ફેરફાર ન કરવો એવો મારો નિર્દેશ
છે. મારી આંખે પાટા બાંધી જનારને
મહારે સખત નશિયત કરી પ્રજામાં ધોષ
ખેસાડવો જોઈએ. એ સમયે ગુન્દાનું
પ્રમાણ નથી જોવાતું, પણ આસપાસના
સંજોગ જોવાય છે.

અલય-સ્વામી ! એ ગધું સાચું, પણ
એ અકિત પાસે રહેલ વિદ્યા તો ગ્રહણ કરી
ડ્યો; નહિતર ચોરના મૃત્યુ સાથે વિદ્યાનું
પણ મૃત્યુ થશે.

શ્રેણિક-તો પછી વિલંબ ન કરો. ખદ
લાવો એને અહીં. પહેલું કામ એ જ કરો.

ચોરે આસને ગિરાજેલ રાજવીને
વારંવાર અવનામિની વિદ્યાનો
સંભળાવ્યો, પણ રાજવીની સ્તુતિ.

નંક ૧૧ મો.]

પ્રભાવિક પુરુષો-અભયકુમાર

૪૧૨

કેતા શખ્તો કેમે કરી સ્થિર થયા જ નહીં.
રહે નૃપને એની દાનતમાં વહિસ પડ્યો.
તો તો અભયકુમારે ધ્યાન ખેંચ્યું—

‘ મહારાજ ! વિદ્યાનું બ્રહ્મ તો
દેવપૂર્વક થાય. વિદ્યાશુરને ઉચ્ચાસને
એલી આપ સામે ગિરાજે તો જ એ
ક્રીષી શકાય. ‘ વિનય વિતા વિદ્યા મળે
હી ’ એ વાત આપ સમજે છે જ. ’

જ્યાં આ દેશરર થયો કે અદ્ય કાળમાં
જ્યાં કંઠાય થઈ ગઈ. રાજતી ગરજ સરી
રહે સેવકોને તેમની આજ્ઞા યાદ આવી.
એખોદયા-ચાલ ભાઈ ચોર ! આગળ ધા.

અભયકુમાર એલી ઊઠ્યો-સગૂર કરો.
હારાજ ! વિદ્યાશુરને કંઈ દક્ષિણા આપી
ખાલી હાથે વિદાય કરો છે ? દેવ-
આદર્શન ખાલી હાથેન જ શોભે. વિદ્યા-
તાશુરનો ઉપકાર કહી પણ ન વિસરાય.

રાજ-તો પછી આપો સોનામહોરો
જહી પતાવો કાર્ય, ક્યાં સુધી
મ અણુગતબો રહે ?

અભય-જ્યાં જીવનનું અસ્તિત્વ તથી
માનું ત્યાં સોનામહોરો આપવાથી શું ?

એ કરતાં તો જીવનદાન એ જ શ્રેષ્ઠ દક્ષિણા
છે. શુરનું સ્થાન અવધ્ય જ લેખાય.

આમ સુક્રિતથી નૃપનો રોષ ઠંડો
પાડ્યો અને ચોરનું કાર્ય સધાયું. જ્ઞાનનું
ગૌરવ સ્વીકારી શ્રેણિક ભૂપાળે ચોરને
સોનામહોરોની લેટ આપી વિદાય કર્યો.

અભયકુમારની બુદ્ધિએ ચોરનો જીવ
ખચાવ્યો, એટલું જ નહિ પણ માનસશા-
સ્ત્રના અભ્યાસીએ આશ્રક્ષણ જેવા તો કંઈક
કોયડા ઊકેડ્યા.

એક રાંકની દીક્ષા સામે આંગળી
ચીંધનાર વર્ગને ધનના ત્રણ ઢગલા
કરી, જે આજીવન ટાઢા પાણીને ન
અડકે, જે આજીવન અગ્નિનો ઉપયોગ
ન કરે, અથવા તો જે આજીવન બ્રહ્મ-
ચર્યવ્રત સ્વીકારે, તેને અડેક ઢગલો આપી
દેવાની જાહેરાત કરી, એમ કરવામાં સંભા-
વેલ અમાપ આત્મખજાનું જનતાને ભાન
કરાવી રાંકની દીક્ષા એ કેવળ ઉદરપૂર્તિ
અર્થે નહોતી એ સાબિત કરી દેખાડ્યું.
અને એની પાછળ રહેલ ‘ લાગ ’ ના
ચોકસી

ચિદાનંદજીવિત પદ

ચલતા જરૂર જાકું તાકું દેસે સોવતા ? ચલતા જરૂર૦

ભયે જળ પ્રાતઃકાળ, માતા ધવરાવે આલ;

જગજન કરત સકલ મુખ ધોવતા.

ચલતા૦ ૧

મુરસિકે? અંધ છૂટે, ધવડ ભયે અપૂરે;

ગ્વાલગ્વાલરે મિત્રકે વિસોવત વિસોવતા.

ચલતા૦ ૨

તજ પરમાત્મ જાગ, તું ભી તેરે કામ ત્રાગ;

ચિદાનંદ સાથ પાય, વિરથા ન ખોવતા.

ચલતા૦ ૩

૧ ચાલતા. ૨ યોગાળીયાના આગકા.

માનપત્રનો મેળાવડો

અમારી સભાના વાઇસ પ્રેસિડેન્ટ રા. રા. જીવરાજભાઈ ઓધવજી દોશીને ભાવનગર સ્ટેટના સરન્યાયાધીશની પદવી પ્રાપ્ત થતાં સભાએ કરેલા ઠરાવ પ્રમાણે ટિફિનપાર્ટી સાથે તેમને એક માનપત્ર આપવાનો મેળાવડો પોષ શુદ્ધ ૧૫ તા. ૧૬-૧-૭૮ રવિવારના રોજ સભાના મકાનમાં સભાના ભાવનગરનિવાસી મેમ્બરો ઉપરાંત રાજ્યના અધિકારીઓ અને આગેવાન વેપારીઓ વિગેરેની હાજરીમાં કરવામાં આવ્યો હતો. આમંત્રિત અધિકારીઓ, વેપારીઓ અને સભાસદો સારી સંખ્યામાં પધાર્યા હતા. પ્રમુખસ્થાન રા. રા. ભાસ્કરરાવભાઈ વિકુલદાસ મહેતા જ્યુડીયલ આસીસ્ટન્ટસાહેબને આપવામાં આવ્યું હતું.

પ્રારંભમાં આમંત્રણપત્રિકા વંચાયા બાદ શ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી જૈનશાળાના વિદ્યાર્થીઓએ મંગલાચરણ તથા સ્વાગત, સંગીત સાથે મધુર સ્વરથી કર્યું હતું. પછી શાસ્ત્રી જેઠાલાલ હરિભાઈએ નવા બનાવેલા શ્લોકો અર્થ સાથે વાંચ્યા હતા. ત્યારબાદ પ્રમુખ સાહેબની આજ્ઞાથી સભાના સેક્રેટરી ભાઈ ચુનીલાલ નાગરદાસ મહેતાએ નીચે મુજબનું માનપત્ર વાંચ્યું હતું.

વિદ્યાવિદ્યાસી, ધર્મપ્રિય, કર્તવ્યપરાયણ, સૌજન્યાદિ
ગુણાલંકૃત, ધર્મબંધુ

રા. રા. જીવરાજભાઈ ઓધવજી દોશી

બી. એ. એલએલ. બી. સરન્યાયાધીશ સાહેબ, ભાવનગર સ્ટેટ.

આપણા ભાવનગર સંસ્થાનના મુખ્ય ન્યાયાધીશ (ચીફ જજ) તરિકેની આપશ્રીની નીમણૂક એ આજે અમારે મન અતિશય હર્ષપ્રદ અને મહાન ગૌરવનો વિષય બન્યો છે.

બુદ્ધિમત્તા, ઉમંગ, ચાતુર્ય અને કર્તવ્યપરાયણતા આપશ્રીના જીવન સાથે એતપ્રોત થયેલા હોઈને જે સમયે અંગ્રેજી ઉચ્ચ કેળવણીનો લાભ લેનાર વ્યક્તિઓની સંખ્યા અડપ હતી ત્યારે દૃઢ મનથી આપશ્રી ઉચ્ચ અભ્યાસમાં આગળ વધ્યા અને સં. ૧૯૬૩ ની સાલમાં બી. એ. એલએલ. બી.ની ઘણી કઠિન ગણાતી પરીક્ષામાં પ્રથમ વર્ગ ૪ અને પહેલા વર્ગમાં ઉત્તીર્ણ થયેલા તે હર્ષસ્પદ પ્રસંગે આ સભાએ એક લઘુ માનપત્ર અર્પણ કરી આપનો

અંક ૧૧ માં.]

માનવવ્રતો મેળાવે.

૪૧૪

સત્કાર કર્યો હતો, તે પ્રસંગે આજે અમેને યાદ આવતાં અમારાં અનુકરણ પ્રકૃત્ત ગતે છે.

સં. ૧૯૬૪ માં આપ ભાવનગર રાજ્યના ન્યાયખાતામાં જોડાયા અને મહાસોમાં આપના નિર્માણ ન્યાય તથા સુંદર કારકિર્દીવડે આપને ભાવનગરની સ્થાનિક કોર્ટમાં સ્થાન મળ્યું. અહીં પણ નિર્માણ પ્રમાણિકવૃત્તિ તેમજ સચોટ કાર્યશૈલીથી કમેકમે આગળ વધ્યા અને આજે ન્યાયખાતાની ઉચ્ચ કોર્ટના માનવતા પદને પામ્યા. આપશ્રીનો આવો ઉત્કર્ષ જોઈને અમેને ઘણો જ ઉદ્દાસ થાય છે.

ન્યાયખાતાનું કાર્ય ઘણું જોખમદારીવાળું છે તેમાં પણ આપ અહીંના વતની હોવાથી નિઃસ્વાર્થપણે દરજ્જા બજાવવી તે વધારે મુશ્કેલીભર્યું છે, પરંતુ આપે દિનપ્રતિદિન પ્રતિષ્ઠામાં વૃદ્ધિ પામતાં તટસ્થવૃત્તિથી પ્રમાણિકપણે વફાદારીપૂર્વક એકનિષ્ઠાથી જ સેવા બજાવવી કે જેથી આપ આજે આવો માનવતા હોદ્દો મેળવવા ભાગ્યશાળી બન્યા.

સત્યં પરં ભૂષણમ્—‘મનુષ્યનું સાચું ભૂષણ સત્ય છે.’ એ ભૂષણવડે આપ અલંકૃત છો તે કેટલાક પ્રસંગે મહેરબાન કાઉન્સીલર સાહેબ ખાનખડાદુર ગોઘાવાળા સાહેબે આપના અદ્વલ મનસાફથી પ્રેરાઈને આપની પ્રશંસા કરેલ છે તેથી સ્પષ્ટ થાય છે અને આપની યોગ્યતા પણ જણાઈ આવે છે.

આપ પ્રથમથી ગર્ભશ્રીમંત ન હોવાને લીધે ગરીબો અને દુઃખીઓના દુઃખો સહેજે સમજી શકો છો, તેથી વિકટ પ્રસંગોમાં પણ આપ સહનશીલતાથી પુરુષાર્થ સાધવાનો ઉત્તમ બોધ અન્યને પૂરો પાડો છો.

કેવળ જડવાદ તથા બુદ્ધિવાદથી ઉભરાતા આ જમાનામાં પણ આપનું ધર્મપરાયણ જીવન આપને જૈનધર્મના સિદ્ધાંતના કઠિન આગમાદિ ગ્રંથોનાં વાંચન, પરિશીલન અને અભ્યાસમાં પ્રેરક બન્યું છે અને આપ વિદ્યાભ્યાસંગી હોવાથી અનેક પ્રસંગોમાં આપનો ધર્મ ઉપરનો પ્રેમ તરી આવે છે. વળી આટલી ઉંમરે પણ આપ ધર્મશાસ્ત્રના અભ્યાસી અને ઉપાસક છો તેમજ ધાર્મિક જ્ઞાનનો વિનિમય કરવા ઉત્સુક રહો છો તે સદ્ગુણ આપણા સમાજના બંધુઓને ખાસ અનુકરણીય છે.

અહીંની જૈન કોમમાં આપ એક અગ્રેસર છો અને આપણા તપગચ્છ સંઘના મોભાદાર જણાતા આજેવાન વર્ગમાં પણ આપનું અગ્રસ્થાન છે જેથી ઘણા પ્રસંગોએ આપની અમૂલ્ય સલાહનો લાભ સમાજને મળ્યા કરે છે.

૪૧૫

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રશ્ન

[માસ

આપ આ સલાના માનવાના ઉપપ્રમુખ છે, શ્રી ભાવનગર પાંચરાપણની વ્યવસ્થાપક દર્મીટીના પ્રમુખ છે અને શ્રી ભાવનગર જૈન ધાર્મિકતા માનદ મંત્રી તેમજ શ્રી જૈન સ્વનામ્યર કાન્દરનના પ્રાતિક મંત્રી છે; તેથી એ દરેક સંસ્થાને આપની અમૂલ્ય સેવા અને સલાહનો લાભ મળ્યા કરે છે અને એ આપની લોકપ્રિયતા સાબિત કરે છે.

તેકનામદાર મહારાજ સાહેબે કૃપાદૃષ્ટિથી આપને આવી ઉચ્ચ કોટિની પદવી એનાયત કરી છે તેથી અમે તે માન્યવર સાહેબનો અંતઃકરણપૂર્વક આભાર માનવાની આ તક હાથ ધરીએ છીએ.

જેમ જેમ આપ ઉચ્ચ પદવી પ્રાપ્ત કરો છો તેમ તેમ આપણા સમાજ પ્રત્યેની આપની ફરજ પણ વૃદ્ધિ પામતી જાય છે, તેથી જૈનસમાજના ઉન્નતિના કાર્યપ્રસંગે આપની અમૂલ્ય સેવાનો લાભ નિરંતર આપ્યા કરશે એવી અમે આશા રાખીએ છીએ.

પ્રાન્તે આજે એકત્રીશ વર્ષે ફરી વાર આપને આ દ્વિતીય માનપત્ર અર્પણ કરતાં અમારાં હૃદય હર્ષથી ઊભરાય છે અને હવે પણ દિનપ્રતિદિન આપશ્રી યશસ્વી જીવન ગાળો, વિશેષ સુખસંપત્તિ મેળવો અને દીર્ઘકાળ પર્યાંત જૈન ડોમની સેવા બળવવા ભાગ્યશાળી થાઓ એવી અંતઃકરણની અભ્યર્થના સાથે અમે વિરમીએ છીએ.

અમે છીએ આપના હિતચિંતકો,

કુંવરજી આણંદજી. પ્રમુખ. ચુનીલાલ નાગરદાસ. ઓ. સે.
અમરચંદ બેલાભાઈ. ઓ. સે. નેમચંદ ગિરધરલાલ. ખજાનચી.

અને શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સલાના સલાસદો.

ત્યારબાદ દીવાનબહાદુર રા. રા. ત્રિભુવનદાસ કાળીદાસ, રા. રા. વીરેંદ્રપ્રસાદ ચંદ્રપ્રસાદ દેશાઈ, રા. રા. મોતીચંદ ઝવેરચંદ મહેતા અને વકીલ ગુલામરાય ગોવિંદરામ દેશાઈની અભિનંદન અને આશીર્વાદસૂચક આવેલી પત્રિકાઓ વાંચવામાં આવી હતી. પત્રિકાઓનું લખાણ ખાસ આકર્ષક અને મનનીય હતું.

ત્યારબાદ પ્રમુખની આજ્ઞાથી નીચે જણાવેલા વક્તાઓએ અવસરોચિત ભાષણો કર્યાં હતાં.

૧ વકીલ જગજીવનદાસ શિવલાલ

૨ માસ્તર શામજી હેમચંદ દેશાઈ

૩ શેઠ દેવચંદભાઈ દામજી

૪ શા. છોટાલાલ ત્રિભુવનદાસ

અંક ૧૧ મો]

માનવવ્રતો નિર્મારણ

૪૧૬

ત્યારબાદ રા. રા. જીવરાજભાઈએ માનવવ્રત સંગ્રહી અને વ્રતાઓના વ્રતવ્ય સંગ્રહી તેમજ પત્રિકાઓના લેખક મહાશયોને અંગે યથાયોગ્ય ઉત્તર આપતાં પોતાની નમ્રતા પ્રદર્શિત કરી હતી, અને તે સાથે માનવવ્રતદાતા સભા વિગેરેના અંતઃકરણથી આભાર માનવા ઉપરાંત આ ગ્રંથ પોતાની ઉપરના પ્રેમના પરિણામ તરિકે જણાવી તેમાં દર્શાવેલી શુભેચ્છાઓ અનુસાર યોગ્યતા મેળવવાની જિજ્ઞાસા જણાવી હતી.

ત્યારબાદ પ્રમુખસાહેબે ગંધી હકીકતનો સાર અને રહસ્ય જણાવી તેમજ કેટલીક ગાળતના ખુલાસાઓ આપી સભ્યોના દિલનું રંજન કર્યું હતું. પ્રાંતે પોતાને આપેલા પ્રમુખસ્થાન માટે સભાનો આભાર માન્યો હતો.

ત્યારબાદ ટિફિનપાર્ટીની શરૂઆત કરવામાં આવી હતી. ચા-ટિફિનને ઇનસાફ આપ્યા બાદ પ્રમુખસાહેબે તેમજ અન્ય અધિકારીઓ અને સંભાવિત ગૃહસ્થોએ લીધેલી તસ્દીને માટે સભા તરફથી શેડ ચુલાગચંદ આણુંદજીએ આભાર માન્યો હતો. પ્રાંતે પાનસોપારી અને પુષ્પહારાદિવડે સત્કાર થયા બાદ મેળાવડો વિસર્જન કરવામાં આવ્યો હતો.

આ પ્રસંગે જૈન સંગીત કળા મંડળના તરુણોએ બેન્ડ સાથે કાર્યમાં ભાગ લીધો હતો અને પ્રસંગને વધારે મીઠાવ્યો હતો.

વ્રતા તરિકે માસ્તર શામજી હેમચંદે ગાયેલ કવિતા

જગની નિંદા કે સ્તુતિથી લેશ માત્ર પણ નહિં ડરતા,
ન્યાય માર્ગના રસ્તા પર રહી ઉચ્ચ ઉચ્ચ કાર્યો કરતા;
એવા નરના અબ્યુદયથી અમને પુષ્કળ પ્રગટે માન,
ઉત્સાહી જીવરાજભાઈનું અંતરથી કરીએ સન્માન. ૧
નાની વયના વિદ્યાર્થી પર જે નિશ્ચિત રાખે છે પ્રેમ,
તેને આગળ વધતા દેખી હર્ષ અતિશય નાવે કેમ ?
જૈન પ્રગ્નને જગૃત કરવા જેના અંતરમાં છે માન,
ઉત્સાહી જીવરાજભાઈનું અંતરથી કરીએ સન્માન. ૨
અખૂટ ખજાનો જ્ઞાનતણો માનીને તે પર ધરતા પ્યાર,
મોટી વયમાં પણ છે જેને જ્ઞાનધ્યાન પર હર્ષ અપાર;
સર્વ સભામાં નિર્ભય રહીને જ્ઞાનામૃતનું પાથે પાન.
ઉત્સાહી જીવરાજભાઈનું અંતરથી કરીએ સન્માન. ૩
ભાસ્કરનો અબ્યુદય થાનાં તિમિર રહેજે નાસી જાય,
ન્યાયી રાજ્ય ત્રી દૃષ્ટુ ભૂપનું પ્રકાશમય તેથી દેખાય;
શ્યામ દૃષ્ટાથી સભા પ્રચારક જગદગતી આજે દેખાય,
ઉત્સાહી જીવરાજભાઈનું અંતરથી કરીએ સન્માન. ૪

પુસ્તકોની પહોંચ

૧ શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર—શ્રી અમરચંદ્રસંસ્કૃત ચોવીશે તીર્થંકરના સંક્ષિપ્ત ચરિત્રોના ભાષાંતર કરાવી છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર ચરિત્રો સંક્ષિપ્ત છે છતાં વાંચતાં આનંદ ઉપજે તેમ છે. તેમાં પૃષ્ઠ ૧-૧૬-૧૯-૨૦-૨૨-૨૩-૨૪ આ સાત પ્રભુના ચરિત્રો કેટલાક વિસ્તાર સાથે આપેલા છે. કિંમત દશ આના.

૨ જીવનહિતદ્વાત્રિંશિકા—ન્યાયવ્યા. ન્યા.તીર્થ મુનિરાજ શ્રી ન્યાયવિજયજીવિરચિત. ઇંગ્લિશ, સંસ્કૃત ને ગુજરાતી-ત્રણ ભાષામાં આ યત્રીશી શ્રી ધર્મપ્રભાવક ગ્રંથાવળી નં. ૪ તરીકે શ્રી યુવક સંઘ-વડોદરા તરફથી છપાઈને બહાર પડેલ છે. કિંમત બે આના.

૩ જિનવાણી—(તુલનાત્મક દર્શનવિચાર) મૂળ હિંદી લેખક હરિસત્ય ભટ્ટાચાર્યજી. અનુવાદક સુશીલ-ભાવનગર. શ્રી નગીનદાસ ગ્રંથમાળા પુસ્તક ૧ લું, પ્રકાશક-વૈદ્યરાજ નગીનદાસ જગનનાથ શાહ-અમદાવાદ. ક્રિ. ૫૨ આના. પૃષ્ઠ ૨૩૨. ખાસ વાંચના લાયક છે. અનુવાદકનો પ્રયાસ સ્તુત્ય છે.

૪ શ્રી પર્વતિથિ ચર્યાસંગ્રહ—પરિચ્છેદ પહેલો. લેખક-મુનિ શ્રી કલ્યાણવિજયજી.

૫ શ્રી પર્વતિથિ પ્રકાશ—શ્રી તત્ત્વતરંગિણીનો વિશિષ્ટ વિવેચનાત્મક અનુવાદ. લેખક શ્રી જંબૂવિજયજી ગણિ.

૬ સાંવત્સરિક શાસ્ત્રીય વિચાર—લેખક પંન્યાસ શ્રી મંગળવિજયજી ગણિ.

૭ સાંવત્સરિક પર્વતિથિ વિચારણા—લેખક મુનિરાજ શ્રી જનકવિજયજી.

આ નં. ૪ થી ૭ સુધીની ચારે જુદો સંવત્સરી સંબંધી પોતપોતાના વિચારો જણાવનારી છે. તે સંબંધમાં રિવ્યુ લખતે વિશેષ વિચાર જણાવવો ઉચિત લાગતો નથી.

૮ જૈન પંચાંગ પદ્ધતિ—લેખક મુનિ દર્શનવિજયજી. કુલસંકેપ સાષ્ટઝના ૮૧ પૃષ્ઠ-વાળો આ લેખ ઘણા શાસ્ત્રાધારો સાથે અને વિવેચનયુક્ત બહુ પ્રયાસ કરીને તૈયાર કરેલ છે. તે શ્રી ચારિત્ર સ્મારક ગ્રંથમાળા-વિરમગામ તરફથી બહાર પડેલ છે. મધ્યસ્થ વૃત્તિએ લખાણ કરેલ જણાય છે.

૯ શ્રી વિદ્યાવિજયજી મહારાજના વ્યાખ્યાનો—ભાગ પહેલો, પ્રકાશક ત્રીકમ-ચંદ તુળશીદાસ મહેતા-કરાંચી. કિંમત ચાર આના. આ જુકમાં ઉક્ત મહારાજશ્રીના વિદ્વત્તા-પૂર્ણ ૭ વ્યાખ્યાનો આપેલા છે. પૃષ્ઠ ૧૦૦ છે. આ વ્યાખ્યાનોએ કરાંચીખાતે ઘણા લાભ સાથે ઉપકાર કર્યો છે.

૧૦ શ્રી જૈન કુસુમાવળી—(ધાર્મિક અભ્યાસક્રમ) પ્રકાશક ને પ્રયોજક માસ્તર

અંક ૧૧ મો]

પુસ્તકોની પહોંચ

૪૧૮

મંગળદાસ મનસુખરામ શાહ-અમદાવાદ. ધાર્મિક શિક્ષક. કિંમત છ આના. આ બુકમાં એન્યુકેશન બોર્ડની ધોરણાનુસાર બાળ ધોરણ ૧-૨, પુરુષ ધોરણ ૧ લું, કન્યા ધોરણ ૧-૨ અને સ્ત્રી ધોરણ ૧-૨-૩ તથા રાજનગર પરીક્ષા ધોરણ ૧-૨-૩-૪ માં આવતી તમામ બાબતો, પરચુરણ જરૂરી હકીકત તથા પદ્મસ્તવનમાળા આપેલ છે. પ્રયાસ સ્તુત્ય છે. એન્યુકેશન બોર્ડની પરીક્ષા આપવા ઇચ્છનારને ખાસ ઉપયોગી છે.

૧૧ શ્રી પાર્થનાથ પંચકલ્યાણક પૂજન—મુનિ શ્રી દર્શનવિજયજીકૃત, કિં. રા. ૦-૧-૦.

૧૨ શ્રી હેમચંદ્રવચનામૃત—શ્રી ત્રિ. શ. પુ. ચરિત્રમાંથી ઉદ્ધરીને ગુજરાતી અર્થ ગ્રાથે તૈયાર કરનાર મુનિરાજ શ્રી જયંતવિજયજી. એકંદર ૯૧૫ વચનામૃતો. શ્રી વિજયધર્મસૂરિ ગ્રંથમાળાના મણકા ૩૬ મા તરિકે તે ગ્રંથમાળાના મંત્રી દીપચંદ બાંડીયા ઉજ્જૈનનિવાસીએ છપાવીને બહાર પાડેલ છે. દરેક વચનો અમૂલ્ય છે છતાં બુકનું મૂલ્ય આઠ આના રાખેલ છે. અમારે ત્યાંથી પણ મળશે.

૧૩ સંક્ષિપ્ત જૈન ઇતિહાસ—ભાગ ૩ જો, ખંડ ૧ લો. બાબુ કામતાપ્રસાદજી, અલીગઝનિવાસીએ તૈયાર કરેલ તે “દિગંબર જૈન” માસિકની ૩૦ મા વર્ષની ભેટ તરીકે અને સૌ. સવિતાબાઈ સ્મારકમાળાના ૭ મા મણકા તરીકે હિંદી ભાષામાં અને શાસ્ત્રી ટાઇપમાં છપાવીને બહાર પાડેલ છે. પ્રકાશક મૂળચંદ કિસનદાસ કાપડિયા—સુરત. કિં. ૧-૦-૦ લેખકનો પ્રયાસ સ્તુત્ય છે. તેના પ્રથમના ભાગો પણ વાંચવા લાયક છે. એમાં દક્ષિણ ભારતના જૈન ધર્મનો ઇતિહાસ આપેલો છે.

૧૪ શ્રી લઘુપૂજનવિધાન—સુબોધ સંગ્રહ—કર્તા પુનમચંદ મંગળજી, અધ્યાપક—છાણી. પ્રારંભમાં એક ગૃહસ્થનું જીવનચરિત્ર, પછી કેટલીક વિધિઓ અને પ્રાંત કેટલાક વચનામૃતો આપેલા છે. કિંમત રાખવામાં આવી નથી.

૧૫ પંચરત્ન—સમ્રાટ એલિયુક, શ્રીનેમિનાથરવામી, ચંદ્રગુપ્ત, સમ્રાટ ખારવેલ ને વીર ચામુંડરાયના સંક્ષિપ્ત ચરિત્રો આપેલા છે. લેખક બાબુ કામતાપ્રસાદજી જૈન છે. આ બુક પણ “દિગંબર જૈન”ના ગ્રાહકોને ભેટ આપેલ છે.

૧૬ આત્મવિચાર—પ્રયોજક ને પ્રકાશક મણિલાલ મહોકમચંદ ઉદાણી—રાજકોટ. તેમના સ્વ. બંધુ શાંતિલાલ જગજીવનદાસના શ્રેયાર્થે છપાવેલ છે.

૧૭ બ્રહ્મદત્તચરિત્ર—મૂળ માગધી અને તેનું ભાષાંતર ઇંગ્રેજીમાં આપવામાં આવેલ છે. લેખક વી. એમ. શાહ એમ. એ. અર્ધમાગધીના પ્રોફેસર—અમદાવાદ. પ્રકાશક ગુર્જર ગ્રંથરત્ન કાર્યાલય—અમદાવાદ. કિંમત લખી નથી.

૧૮ શ્રી હૈમલિંગાનુશાસન—કર્તા શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય. દીપ્પનિકાયુક્ત સંપાદક ઉપાધ્યાય શ્રી ક્ષમાવિજયજી ગણિ. પ્રકાશક વૈદ્યરાજ વિનોદચંદ મોહનચંદ—સુરત, મહિષરપુરા. સ્વ. પુત્ર રક્ષિત્રાંતના સ્મરણાર્થે છપાવેલ છે. ભેટ આપે છે.

૪૧૬

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

[સંદ

૧૬ શ્રી ભાદાવીરસ્વામીના અતિમ ઉપદેશ—(ઉત્તરવિજયન મુત્રનો ધ્યાનવાદ) સંપાદક જોશવાદાસ હવાભાઈ પટેલ, પ્રકાશક જૈન સાહિત્ય પ્રકાશક સમિતિ—અમદાવાદ. દિ. રા. ૧-૦-૦ સંપાદકે આવા પ્રકાશનો પ્રથમ જે મુત્રો માટે પ્રયાસ કરેલો છે, તેનો આ ત્રીજો પ્રયત્ન છે. જૈન ધર્મનો અપૂર્ણ યોગ દોરાર્થી રાખવનારો જણાય છે.

૨૦ થી ૨૩ વિવિધ વિષય વિચારમાળા—ભાગ ૧-૨-૩-૪ લેખક મુનિરાજ શ્રી મણિવિજયજી મહારાજ. અતેષ્ટ વિષયોનો ગુજરાતી ભાષામાં સંગ્રહ કર્યો છે. પ્રકાશક વ્રજમયી જોશવાભાઈ પાનસર, શ્રી શીહાર સંઘ, શ્રી યોડ સંઘ અને શ્રી આમોદ જૈન સંઘ છે. કિંમત રાખેલી નથી. શુમારે ૧૦ વર્ષ અગાઉ છપાયેલી છે. કિંમત રાખી નથી.

૨૪ શ્રી જિનચંદ્ર ભક્તિસુધારસ—યોગક મુનિરાજ શ્રી હંસસાગરજી. પ્રકાશક સંઘવી પ્રતિવાલ વીક્રમદાસ—ગોધા. મૂલ્ય સદુપયોગ. ગુદા ગુદા જૈનાચાર્યો ને મુનિઓના કરેલા ચૈત્યવંદનો, સ્તવનો, સ્તુતિઓ વિગેરેનો પ્રયાસપૂર્વક સંગ્રહ કરેલો છે.

૨૫ આત્મજ્યોતિ—(શ્રીમદ્ રાજચંદ્રની કૃતિઓનો અલ્પ સંગ્રહ.) સંગ્રહક ભાયાળી હરિલાલ હવરાજ—ભાવનગર. પ્રકાશક ઉંઝા દાર્મસી—ઉંઝા. કિંમત છ આના. આ શ્રીમદ્ રાજચંદ્રની કૃતિઓમાંથી સાર સાર ચૂંટીને ગદ્ય તથા પદ્યરૂપે કરેલો સંગ્રહ છે. ચૂંટણી સારી કરી છે.

૨૬ મહાત્મા ગાંધીજી અને શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર—સંગ્રહક ભોળીલાલ નગીનદાસ શાહ. પ્રકાશક ઉંઝા દાર્મસી. કિંમત જે આના. આમાં ખુબ ઉપર પ્રમાણે ચૂંટણી કરેલી છે.

૨૭ ઉપાધ્યાય શ્રી પ્રેમવિજયજીની હવનરેખા—સંપાદક જ્યોતિલાલ છોટાલાલ શાહ, કોચરખ. અમદાવાદ. એક મુનિનું હવનચરિત્ર છે.

૨૮ જ્યોતિઃકરપસતા—લેખક મુનિ શ્રી શાંતિવિમળજી. પ્રકાશક શ્રી અમૃત-કિંમત ગ્રંથમાળાના સેક્રેટરી અમીત મગનભાઈ ડાહ્યાભાઈ. નાંદોલ (દહેગામ). એમાં જ્યોતિષપત્ર લગતો કેટલોક ઉપયોગી સંગ્રહ કરેલો છે.

૨૯ મુનિ વિદ્યાવિજયના વચનામૃતો—સંગ્રહક માવજી દામજી શાહ—ઘાટપ્રપર. પૃષ્ઠ ૨૪. કિંમત ત્રણ આના. સમયને ઓળખો એ તામતી ઉક્ત કર્તાની લખેલી શુકમાંથી ઉદ્ધરિત ૧૦૮ પ્રેરક વચનોનો સંગ્રહ છે.

૩૦ અધ્યાત્મપદ્યાવળી ભાગ ૧ લો—પ્રયોગક મુનિરાજ શ્રી નયવિજયજી. પ્રકાશક શ્રી જૈન ધર્મપ્રચારક મંડળી, યોરહાદ. કિંમત જે આના. દર્શન-મિત્ર-નય-અમૃત-જ્ઞાનગુજનના પદો ૭૪. મુનિ નયવિજયજીની અનાવેલી નવીન કૃતિ છે.

૩૧ સુભાષિત પદ્ય રત્નાકર ભાગ ૩ જે—સંગ્રહક ને અનુવાદક મુનિરાજ શ્રી વિશાળવિજયજી. પ્રકાશક દીપચંદ્ર ખંડેરિયા, સંઘી શ્રી વિજયધર્મસૂરિ જૈન ગ્રંથમાળા, છોટાસારાદા—ઉત્તરજૈન. કિંમત રા. ૧-૪-૦ અમારે ત્યાંથી પણ મળશે. એમાં ગુદા ગુદા

અંક ૧૨ મો]

પુસ્તકોની પહેાંચ

૪૨૦

૧૦૦ વિષય પર ૧૦૦૦ શ્લોકો અર્થ સાથે આપેલા છે. પ્રવાસ સ્તુત્ય છે. દ્વિતીયશિક્ષાનો ભંડાર છે. ત્રણે ભાગ આસ વાંચવા કાયદ છે.

૩૨ શ્રી કલ્પમૂત્ર સુખોપદિશા ટીકા—શ્રી ચિત્રવિજયોપાધ્યાય કૃત. શ્રી સુરત-નિવાસી શેઠ ચંદ્રકાશ જીવનકાશ તથા શેઠ ચીમનકાશ સવાઇચંદ તરફથી મળેલી આર્થિક મદાયવડે શ્રી વિજયભદ્રસૂરિના પ્રશિષ્ય મુનિરાજ શ્રી ચરણવિજયજીએ પ્રયાસવડે શુદ્ધ કરીને તેમજ કરાવીને ખદાર પાડેલ છે. તેના અર્થો મુનિરાજને સદગુ ગૃહસ્થો તરફથી ભેટ તરીકે મોકલવામાં આવે છે.

૩૩-૩૪ શ્રી આત્મપ્રભોધ ગ્રંથ—શ્રી જિતલાભસૂરિવિરચિત સંસ્કૃત ગદ્યગ્રંથ તથા શ્રી શ્રીચંદ્રકેવળી ચરિત્ર—શ્રી સિદ્ધર્ષિવિરચિત સંસ્કૃત પદ્યગ્રંથ. તેના અર્થો મુનિરાજને શ્રી શીહોર સંઘ તરફથી ભેટ મળે છે. અનુક્રમે કિંમત રૂ. ૧૫ ને કિંમત રૂ. ૧) છે. કિંમતથી મંગાવનારને અમારી સમામાંથી મળી શકશે.

૩૫ ન્યાયખંડખાત્ર—અપરનામ મહાવીરસ્તવ પ્રકરણ—ઉપાધ્યાયજી શ્રી યશોવિજયજીવિરચિત. આચાર્ય શ્રી વિજયદર્શનસૂરિકૃત મહાવીરસ્તવકલ્પકલિકા નામે વૃત્તિયુક્ત. પ્રકાશક શેઠ તારાચંદ મોતીજી—ગ્તવાસનિવાસી. એના ચાર ભાગો પૈકી એ એ ભાગ અમદાવાદ ને સુરતના જુદા જુદા પ્રેસમાં છપાયેલા છે. ગ્રંથ અપૂર્વ છે. ન્યાયશાસ્ત્રના પૂરા અભ્યાસી જ સમજી શકે તેમ છે. તેની ઉપર નવી ટીકા રચવી તે મહાસુરેલ કાર્ય છે. પ્રથમ એ જ ગ્રંથ ઉપર ન્યાયપ્રભા નામની ટીકા આચાર્ય શ્રી વિજયતેમિસૂરિ મહારાજે રચેલી છપાયેલ છે. તે ટીકા પણ અત્યંત વિદ્વતાભરેલી છે.

૩૬ શ્રી અષ્ટકપ્રકરણ—શ્રી હરિભદ્રસૂરિવિરચિત—શ્રી અભયદેવસૂરિકૃત ટીકા અને શ્રીજિનેશ્વરસૂરિકૃત વિવૃત્તિયુક્ત. સંશોધક શ્રી વિજયોદયસૂરિ. પ્રકાશક શ્રી જૈન ગ્રંથપ્રકાશક સમિતિ—અમદાવાદ. કિંમત રાખી નથી.

૩૭ શ્રી આવશ્યક સૂત્ર—શ્રીમન્મલયગિરિજીસૂરિકૃત ટીકા અને શ્રી ભદ્રપાદુસ્વામી-કૃત નિર્ણયકિતયુક્ત, વિભાગ ૩ જે. કિં. રૂ. ૨-૦-૦ પ્રકાશક શ્રેષ્ઠી દેવચંદ કાલભાઈ જૈન પુસ્તકોદ્ધાર ફંડ ગ્રંથોંક ૮૫. કાર્યવાહક જીવનચંદ સાકરચંદ ઝવેરી. આ ટીકા પ્રથમ સામાયિક આવશ્યકની અને ખીજી ચતુર્વિંશતિ સ્તવ આવશ્યકની કુંધુનાથજી મુધીની છે. **સંપ્રચર:** એ છેલ્લો શબ્દ છે. ત્યારપછીનો ભાગ કોઈ પણ કારણથી અપૂર્ણ રહી ગયેલ જણાય છે. પ્રસિદ્ધકર્તાએ લખ્ય ભાગ ત્રણ ભાગમાં સંપૂર્ણ પ્રસિદ્ધ કરેલ છે.

૩૮ શ્રીભરતેશ્વરખાદુખસિવુત્તિ—શ્રી મુનિસુદંરસૂરિ શિષ્ય શ્રી શુભશીલગણિ-વિરચિત. વિભાગ ૨ જે. શ્રેષ્ઠી દેવચંદ કાલભાઈ જૈન પુસ્તકોદ્ધાર ફંડ તરફથી પ્રકાશક ઝવેરી જીવણચંદ સાકરચંદ. કિં. રૂ. ૨) પ્રથમ વિભાગમાં શ્રીપ્રદ્યુમ્ન ચરિત્ર અપૂર્ણ રાખેલું તે આમાં પૂર્ણ કરી. બીજી રહેલા ત્યારપછીના સત્ત્વવંત પુરુષોના અને ત્યારપછી સત્ત્વવંત સ્ત્રીઓ (સતીઓ)ના કુલ ચરિત્રો આપીને ગ્રંથ પૂર્ણ કરેલ છે. ભરતેશ્વરની સત્ત્વજાયમાં

૫૨૧

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

[માહ

જેના નામ નવી એવી પૈય સતીએના મરિચ પ્રતિ આપ્યા છે. શ્રીદેવી તે જયંતિની કથા મળેલ નવી હોવાથી આપેલ નવી.

૩૯ શ્રી લોકપ્રકાશ—મૂળ વિભાગ ૪ થો. અર્થ ૩૪-૩૫ કાગલોડના આશ્રી સંક્રાંતિ ને. અર્થ ૩૬ મો માવલોડનો, અર્થ ૩૭ મો પીગર (અનુદમ)નો અને પ્રકાશિત આપીને આ શ્રી વિનયવિજયોપાધ્યાયકૃત અપૂર્વ ગ્રંથ પૂર્ણ કરેલો છે. (કિં. ૩ ૧) છે, પ્રકાશક વિજેરના નામ ઉપર પ્રમાણ સમજવા.

૪૦ શ્રી પર્વકથા સંગ્રહ—સંપાદક રવ. મુનિરાજ શ્રી દિમાંશુવિજયજી. કિં. ૩. ૦-૪-૦ શ્રીવિજયધર્મસરિન્દ્રેનગ્રંથમાળાના પુ. ૩૭ મા તરીકે પ્રકાશક દીપચંદ ગાંડીયા, ઉલ્લેખ (માળવા) આ પ્રતમાં જ્ઞાનપંચમી, મોન એકાદશી અને પોસ દશમી-એ ત્રણ પર્વની સંસ્કૃત કથાઓ છે. અને પાછળ હોળીપ્રત્યંધ તથા હોળીરજપર્વપ્રત્યંધ આપેલ છે.

૪૧ શ્રી પૃથ્વીપણાટાનિહકા વ્યાખ્યાન (ભાષાંતર)—મૂળકર્તા શ્રી ઉદયસોમસુરિ. ભાષાંતરકર્તા મુનિરાજશ્રી મણિવિજયજી. પ્રસિદ્ધ કરનાર શ્રી બોરસંઘ. ભેટ આપવામાં આવે છે.

૪૨ ચૌમાસી વ્યાખ્યાન ભાષાંતર તથા તેર કાઠીયાનું સ્વરૂપ—ચૌમાસી વ્યાખ્યાનના કર્તા શ્રી ક્ષમાકથ્યાણક મહારાજ છે. ભાષાંતરકાર મુનિરાજ શ્રી મણિવિજયજી છે. પ્રકાશક શ્રી બોર સંઘ છે. પૃષ્ઠ ૧ થી ૬૪.

તેર કાઠીયાનું સ્વરૂપ પ્રથમ લખાયેલ છે તેની ઉપરથી મુનિરાજ શ્રી મણિવિજયજીએ કાંઈક સુધારાવધારો કરીને તૈયાર કરેલું છે. પૃષ્ઠ ૬૫ થી ૯૧. તેના પ્રકાશક પણ બોર સંઘ છે. અનેની બેળી પ્રત ભેટ આપે છે.

૪૩ શ્રી સમ્યક્ત્વ શુદ્ધિ વિષયે આરામનંદન કથા—સંસ્કૃત પદ્યગ્રંથ પાના ૧૨ તથા પ્રસ્તાવિકા હુહા સંગ્રહ જેમાં હુહા ૪૫૯ છે. પાના ૧૫ છે. સંગ્રાહક અનેના મુનિરાજ શ્રી મણિવિજયજી છે. પ્રકાશક બોર સંઘ. ભેટ મળે છે.

૪૪ શ્રી પંચસંગ્રહ-કર્મપ્રકૃત્યાત્મક વિભાગ ૨ જે—મૂળ શ્રી ચંદ્રધર્મ મહત્તર-કૃતસોપસૃત્તિ તથા શ્રી મલ્લયગિરિજી મહારાજકૃત વિસ્તૃત વૃત્તિયુક્ત. સાધ્વી તિલકશ્રીજી તરફથી શુરુશીજી લાભશ્રીજી મારફત ભેટ મળી છે. શ્રી હમોઈવાળા પુણ્યચંદ પાનાચંદને માત્ર કા. ૧૧૧ મોકલવાથી ભેટ મળે છે. અપૂર્વ ગ્રંથ છે. કર્મસંગ્રહી જ્ઞાન મેળવવાના ઇચ્છકને ખાસ લાભ લેવા લાયક છે.

(શુર્ગગ્રંથરત્નકાર્યાલય તરફથી પ્રોપ્રાઈટર શંભુલાલ જગશીભાઈએ ભેટ મોકલેલ શુકા.)

૪૫ સોગંડ તારા બહેના પાણી—કિં. ૩. ૨-૮-૦. લેખક ઝવેરચંદ મેઘાણી. સોગંડના ૭૫ વર્ષના વાતાવરણ ઉપરથી અનેના પ્રસંગો લઈને ગોડવેલ અપૂર્વ તોલેલ. ખાસ વાંચવા લાયક છે.

૪૬ રૂઢીના કલકંડ—કિં. ૩. ૨-૮-૦ વૃત્તી રૂઢીઓ સામે બેડ હોવાથી સામાજિક

અંકે ૧૧ મો]

પુસ્તકોની પદોંચ.

૪૨૨

ક્રાંતિનું દિશાસૂચન કરાવનાર લેખકની આ પ્રથમ જ કૃતિ પાંચ જતાં પ્રવાસ પસંદ કરવા કાવ્યક છે.

૪૭ સ્ત્રીપુરુષમર્યાદા—કિં. પાંચ આના. લેખક કીશોરલાલ મશરવાળા. લેખક વિદ્વદર્શીમાં પ્રસિદ્ધ છે. લેખમાં અને આશુતો ન્યાય આપી છેવટ પોતાના અનુભવનો નિષ્કર્ષ આપેલો છે.

૪૮ ઘર ભણી—કિંમત રૂ. ૧-૮-૦ ‘ ઘરના રાહ ’ એ નામના હિંદી પુસ્તકનો આ ગુજરાતી અનુવાદ છે. હરિજન વિગેરે પછાત કોનોના પ્રશ્નોને સારી રીતે ચર્ચ્યા છે. મૂળ લેખક શ્રી ઇન્દ્ર યુ. વસાવડા.

૪૯ પ્રગતિશીલ જાપાન—કિં. ૦-૧૨-૦ લેખક ત્રિભુવનલાલ સુહાર. પ્રાચીન ને અર્વાચીન જાપાનની હકીકતથી ભરપૂર આ શુક નવા અભ્યાસીને ખાસ ઉપયોગી તેમજ વાંચવા કાવ્યક છે.

૫૦ રમકડાં અને પદ શિકાર કથાઓ—કિં. જા અને આઠ આના. ગુર્જરભાષા-ગ્રંથાવળી શ્રેણિ ત્રીજીના પુષ્પ ૨-૩. જાળકતા-કુમારના હૃદયને સંતોષ આપે તેવું વિવિધરંગી આ પુસ્તક વધતાં જતા જાળસાહિત્યમાં સારો ઉમેરો કરે છે.

૫૧ લખમી અને બીજી વાતો-૫૩ નરકેસરી નેપોલિયન—કિંમત એ એ આના. ચિંતન, મનન અને વિચારપૂર્ણ સાહિત્યના સૃષ્ટા તરિકે જાણીતા અચેત્તા શ્રીયુત ધૂમકેતુની આ સસ્તી સાહિત્ય વાંચકના પ્રથમ એ પુષ્પો બહાર પડ્યા છે. અને પુસ્તકો વાંચવા કાવ્યક છે.

શ્રી ચિદાનંદજીકૃત પદ

- અવધુ ખોલ નયન અળ જોયો, દયમુદ્રિત કયા સોંવાં ? અવધુ ૦
- મોહ નિંદ્ર સોવત તેં જોયા, સરવસ માત્ર અપાણુ;
- પાંચ ચોર અજહુ તોય લૂંટન, તારા મરમ નહિ જાણુ. અવધુ ૧
- મળી ચાર ચંડાલ ચોકડી, મંચો નામ ધરાયા;
- પામ્ર કેદ પિયાલા તોહું, સકલ સુકલ કમ જાયા. અવધુ ૨
- શત્રુ રાય મહામલ જોહું, નિજ નિજ સેન મગ્નયે;
- ગુણકાણુમેં આંધ મોરચે, ઘેરોં તુમ પુર આવે. અવધુ ૩
- પરમાદી તું હોય પિયારે, પરવશતા દુઃખ પાવે;
- ગયા રાજ પુરુષારથસેંતી, ફિર પાછા ઘર આવે. અવધુ ૪
- સાંભળી યતન વિવેક મિત્તરા, જિતમેં નિજ ખસ જોહું;
- ચિદાનંદ ઈસી રમત રમંતા, ખેલો ખેલો જઈ તોહું. અવધુ ૫

સંવત ૧૯૯૪ ના માગશર માસની પત્રિકા નં. ૪૪

શ્રી સિદ્ધએવ જૈન ખાલાશ્રમ-પાલીતાણા.

(સ્થાપના સં. ૧૯૬૨ ના ચૈત્ર શુદ્ધ ૧૦)

ધાર્મિક પ્રવૃત્તિઓ—નિયમાનુસાર સામાયિક, પ્રતિકમણ, મુનિવંદન વગેરે દરેક ક્રિયાઓ થયેલ છે. માગશર વદિ ૧૦ મે શ્રી પાર્શ્વનાથ જન્મકલ્યાણના મહાન દિવસે અથા વિદ્યાર્થીઓએ ગિરિરાજ શ્રીશત્રુંજયની યાત્રા કરી હતી. માગશર શુદ્ધ પાંચમે અથા વિદ્યાર્થીઓએ એકાસણા કર્યા હતાં.

મુલાકાતો—વૈદ્યાન્તલાલ જમનાદાસ વડોદરા, શ્રી અંગાલાલભાઈ અણીદરા, શેઠ કપૂરચંદ હકમાણ વડોદરા, શેઠ નાથાલાલ નાગરદાસ સંધેજ, બેન મધુરીબેન રાધનપુર, શેઠ બાપુલાલ દલસુખભાઈ વડોદરા, શેઠ શેખમલજી વેલાણ બાબાગામ, શેઠ મોહનલાલ વાઘજીભાઈ ઘોળવાળા કરાંચી, શેઠ મનુભાઈ લાલભાઈ મુંબઈ, શેઠ મગનલાલભાઈ જામનગર, શેઠ સુરેન્દ્રભાઈ કાળીદાસ અમદાવાદ, શેઠ રમણભાઈ લાલભાઈ અમદાવાદ, શ્રી પરમાણુદ કુંવરજી કાપડિયા ભાવનગર.

ભેટ—મુનિ મહારાજ શ્રી પ્રધાનવિજયજી તરફથી વ્યવહાર કૌશલ્ય ભાગ ૧-૨ તથા જૈનતત્ત્વપ્રવેશકજ્ઞાનમાળા.

જમણવારો.

શેઠ નગીનદાસ કપૂરચંદ હા. રૂક્માણીબેન	સુરત	માગશર શુદ્ધ ૨
શેઠ કાન્તિલાલ ઇંધેરલાલ	રાધનપુર	માગશર વદિ ૧૦

માગશર માસની આવક.

૧૬૮-૪-૦ શ્રીજનરત્ન નિર્વાહ ફંડખાતે	૨૫૧-૦-૦ શ્રીસ્વામીવાત્સલ્ય ટ્રસ્ટ ફંડ
૮૪-૦-૦ શ્રી ભોજન ફંડ ખાતે	૧૨-૦-૦ શ્રી દેરાસરજી ખાતે [ખાતે
૧-૦-૦ શ્રી કેળવણી ફંડ ખાતે	૫૧૬-૪-૦

સમાજના દાનવીરોને—

હજી મકાન ખાતે રૂ. ૮૫૦૦) તથા શ્રી દેરાસરજી ખાતે રૂ. ૪૦૦૦) નો તૂરો છે. તે રકમ સાધારણ ખાતે લેણી પડે છે તો સમાજના દાનવીરોને તે તૂરો પૂરો કરી આપવા અમારી નમ્ર વિનંતિ છે.

શ્રી સ્વામિવાત્સલ્ય ટ્રસ્ટ ફંડની તિથિઓ માત્ર ત્રણ જ મહિનાની સરાણી છે અને હજી નવ માસની તિથિઓ બાકી છે તો તે બાબત સમાજના દાતાઓનું ધ્યાન ખેંચીએ છીએ.

શ્રી બુદ્ધિ-વૃદ્ધિ-કંપૂર અથમાળા તરફથી નવી છપાયેલી ભેટ આપવાની બુદ્ધો.

શ્રી જૈનતત્ત્વપ્રવેશદેજ્ઞાનમાળા.

વિભાગ ૧ થો. ૨ જો. (૧૦૫) પૃષ્ઠ ૧૬૬

પાંચરા વિભાગમાં ૧૦૮ પાક આપ્યા છે અને ચૈત્યવંદન ક્રિયાના મુદ્રા અર્થ સાથે આપેલા છે.

શ્રીમત વિભાગમાં ચૈત્યવંદન, સ્તુતિ, સ્તવન વિગેરેનો સંગ્રહ છે.

પાકી સુંદર અંધારેલી છે. પોસ્ટેજ રૂ. ૦-૧-૬

છૂટાં વેરાયેલાં મોતી.

વિભાગ ૨ જો. પૃષ્ઠ ૮૦ વાક્યો ૭૩૦

વિભાગ ૩ જો. પૃષ્ઠ ૮૦ વાક્યો ૮૧૨

વિભાગ ૪ થો. પૃષ્ઠ ૮૦ વાક્યો ૫૭૭

સંગ્રહદ મોતીજ્ઞાનનરોત્તમદાસ કાપડીયા ભાવનગર. ત્રણ વિભાગનું ભેળું પોસ્ટેજ રૂ. ૦-૧-૬

મૂક્તમુક્તાવળી.

ધર્મ-અર્થ-કામ-મોક્ષ-ચારે વર્ગ. પદ્યગંધ. અપૂર્વ સંગ્રહ. ૬૨ પેજ પાકી અંધેલી. પોસ્ટેજ રૂ. ૦-૦-૬.

ઉપર જણાવેલી પાંચે બુકો તે આરાધનાસૂત્ર સાથે પોસ્ટેજ પાંચ આના. વ્યવહાર-કૌશલ્યના બે ભાગ સાથે પોસ્ટેજ સાત આના. લખાણ—શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા—ભાવનગર.

પ્રાચીન સ્તવનાટ સંગ્રહ.

ચૈત્યવંદનો, સ્તવનો, સ્તુતિઓ, સજ્જાપો, ગદ્યગીતો, છંદો, હરીયાળીઓ વિગેરેનો અપૂર્વ સંગ્રહ. પૃષ્ઠ ૨૭૬. પાકું કપડાવાળું સુંદર અંધ-ડીંગ. સાધ્વીજી ઉત્તમશ્રીના ઉપદેશથી મળેલી આર્થિક સહાયથી છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર રૂ. ૬૦૦ આણુંદળ—ભાવનગર.

કિંમત આઠ આના. પોસ્ટેજ ત્રણ આના.

મળવાનું કેકાણું શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા—ભાવનગર.

શ્રી પંચસંયત પ્રકરણ.

શ્રી ભગવતીસૂત્રના ૨૫ મા સતકના ૭ મા ઉદ્દેશ ઉપરથી પ્રશ્નોત્તરરૂપે તનુ લખેલ મૂળ સાથે છપાવીને ગહાર પાડ્યું છે.

ભેટ આપવાનું છે. પોસ્ટેજ સવા આનો.

શ્રી આત્મપ્રબોધ ગ્રંથ—સંસ્કૃત ગદ્યગંધ—કિં. રૂ. ૧૧ પોસ્ટેજ સાત આના.

શ્રી શ્રીચંદ્ર દેવળી ચરિત્ર—સંસ્કૃત પદ્યગંધ. કિં. રૂ. ૧ પોસ્ટેજ પાંચ આના.

લખાણ—શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા—ભાવનગર.

For Private And Personal Use Only